

दलको नेता बन्न मधेशका सांसदहरु लबिङ्गमा

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम, पुस ४ । मंसिर ४ गते सम्पन्न निर्वाचनको समानुपातिकको पनि परिणाम आइसकेपछि मधेश प्रदेशमा मुख्यमन्त्री पदका लागि दलको नेता बन्न विभिन्न पार्टीका नेताहरुले दौडधुप सुरु गरेका छन् ।

दलका नेताकै नेतृत्वमा सरकारमा जाने व्यवस्था रहेकोमा कांग्रेस, एमाले, माओवादी र मधेशकेन्द्रित दल जनता समाजवादी पार्टी (जसपा), लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी (लोसपा) मा दलको नेता बन्न आन्तरिक तयारी थालेर दौडधुप सुरु गरिसकेका छन । प्रदेश सभा सदस्यहरुले आफ्ना पार्टीका शीर्ष नेताहरूसँग भेटघाट वढाएका छन् । मधेश प्रदेशमा पुरानै अनुहारमा २८ जना सांसद दोहरिएका छन् भने नयाँ अनुहार ३३ जना रहेका छन् ।

सबभन्दा बढी प्रदेश सरकारको नेतृत्वको आफ्नै पार्टीले गर्ने दाबी गरिरहेको नेपाली कांग्रेसमा संसदीय दलका नेता बन्न अकांक्षीहरुले दौडधुप बढाएका छन् । नेपाली कांग्रेसका मधेश प्रदेश सभापति कृष्णा प्रसाद यादव, प्रदेशका पूर्वमन्त्री रामसरोज यादव, पूर्व मन्त्री वीरेन्द्र सिंह र पर्साबाट निर्वाचित जनादन क्षेत्री सहितका नेताहरु संसदीय दलको नेताका लबिङ्ग गर्न आ आफ्ना नजिकका शिर्षनेताहरूसँग भेटघाट तिव्र पारेका छन ।

संघीय सांसद रहिसकेका प्रदेश सभापति कृष्णा यादवले आफू प्रदेश अध्यक्ष भएको नाताले आफूले सैद्धान्तिक रुपमा दलीय नेताको पद आफूले नै पाउनुपर्ने दाबी सहित लबिङ्ग थालेका छन । वर्तमान दलका नेता रहेका पूर्वमन्त्री रामसरोज यादव पनि यसपटक पनि आफू नै दलको नेता बन्नु पर्ने भन्दै भेटघाटलाई तिव्र पारेका छन ।

वरेन्द्र सिंह समेतले दलको नेताका लागि जीतोड कसरतमा लागेका छन । उनी आफू निकट शिर्षनेताको नियमित

सम्पर्क छन । प्रदेश उपसभापति समेत रहेका सिंहले अधिल्लोपटक आफू ‘ ब्याक’ भएकोले यसपालि दलको नेता बन्नुपर्नेमा पार्टी जोड दिइरहेका छन । कृष्णा, क्षेत्री र विरेन्द्र देउवा समूहका हुन भने रामसरोज पुर्व उपसभापति विमलेन्द्र निधि निकट नेता हुन ।

नेताका लागि आकांक्षा व्यक्त गरेका छैनन् । मधेश प्रदेशसभामा संस्थापन पक्षकै पकड मजबुत छ । कांग्रेसका २२ प्रदेश सांसदमध्ये प्रत्यक्ष र समानुपातिक २-२ जना गरी ४ जनामात्र इतर पक्षका हुन् । दलको नेता चयन गर्न

भएपनि अहिले ओली निकट नै छन । थापा दोस्रोपटक प्रदेशसभा सदस्यमा निर्वाचित भएकी हुन् । उनी पनि ओलीका विश्वास पात्र हुन । यता जनता समाजवादी पार्टीमा दलका नेताका लागि तीन जनाको दावेदारी रहेको छ । पर्साबाट निर्वाचित मुख्यमन्त्री लालबाबु राउत, बाराबाट निर्वाचित प्रदेश सभामुख सरोज कुमार यादव र समानुपातिकबाट निर्वाचित मनिष सुमन दलका नेता बन्ने ढौडधुपमा लागेका हुन् ।

पार्टी अध्यक्ष उपेन्द्र यादवका विश्वास पात्र मुख्यमन्त्री राउत आफूले पछिल्लो कार्यकाल सफल पारेको भन्दै पुनः दलको नेता बनाउन दबाव दिइरहेको बुझिएको छ । उनी आइतवार रौतहटमा आयोजित पार्टी कार्यक्रममा सहभागी भई समेत यसबारे पार्टी अध्यक्षसँग कुराकानी गरेको बुझिएको छ । हुनत उहाँले मधेशदृष्टिसँग कुरा गर्दै आफू दलको नेताका लागि लबिङ्ग गरिरहेको कुरा अस्वीकार गर्दै भने समय आएपछि यस बारे भन्ने बताए । उनले भने अहिले धेरै समय बाँकी छ, पार्टी भित्र छलफल गर्न बाँकी छ । पहिला सरकारमा जाने बारे यकिन हुने, त्यसपछि दलका नेता बारे पार्टी भित्र छलफल हुनेछ । यी कुरा बताए पनि उनले दलको नेताको लागि पछिल्लो कार्यकाल सफलतापूर्वक सम्पन्न गरेकोमा स्वभाविक रुपले आफूले पाउनुपर्ने बताए ।

तत्कालीन राजपाबाट सभामुख बनेका र पार्टी विभाजन हुँदा जसपामै रहेका सभामुख यादव पनि दलको नेताका दावेदारीमा छन । पार्टी विभाजन हुँदा मुख्यमन्त्री बन्ने आशवासन आफू जसपमा बसेको बताउँदै दलको नेताका लागि दावेदारी गरिरहेको पार्टी श्रोतको भनाई छ । त्यस्तै समानुपातिकबाट निर्वाचित मनिष सुमन पनि दलको नेताका लागि लबिङ्गमा जुटेको बुझेको छ । तर सरकारमा - बाँकी पृष्ठ २ मा

वडा सदस्यले हडपेको ४ बिघा सार्वजनिक जग्गा महानगरपालिका आफ्नो अधिनमा ल्याउँदै

मधेशदृष्टि वीरगंज ४ पुस । सार्वजनिक जग्गाका रक्षक नै भक्षक भएको उदाहरण वीरगंजमा फेला परेको छ । वीरगंज महानगरपालिकाका एक जना वडा सदस्यले हडपेको जग्गा महानगरले आफ्नो अधिनमा ल्याउने अभियान शुरु गरेको छ ।

सार्वजनिक तथा ऐलानी जग्गा अतिक्रमण गरी निजी प्रयोजनमा प्रयोग गर्दै आएको जग्गा खोजी गर्न महानगरको टोली नक्सा लिएर संभावित स्थानमा पुग्न थाले लगत्तै सर्वाजनिक जग्गा हडपने हरू त्रसित भएका छन् । महानगरपालिकाले सोमबार वडा नम्बर १७ र १९ को सीमामा रहेको कोनियाँ गाउँमा टोली खटाएर त्यहाँ अतिक्रमण गरेको सार्वजनिक जग्गा छुट्याउन नापजाँच गरेको छ । जनप्रतिनिधिले नै कब्जा गरेको सार्वजनिक जग्गा छुट्याउन नापजाँच गरेर महानगरले सार्वजनिक जग्गा खोजी अभियानको थालनी गरेको हो ।

महानगरको टोलीले वडा नम्बर १७ का वडासदस्य अमोद यादवले अतिक्रमण गरेर भोगचलन गर्दै आएको वडा नम्बर १९ कोनियाँमा पर्ने सार्वजनिक जग्गा आफ्नो अधिनमा ल्याउन नापजाँच गरेको हो ।

वडासदस्य अमोद यादवले अतिक्रमण गरेर भोगचलन गर्दै आएको वडा नम्बर १९ कोनियाँमा पर्ने सार्वजनिक जग्गा आफ्नो अधिनमा ल्याउन नापजाँच गरेको हो ।

अतिक्रमण गरी निजी प्रयोजनमा प्रयोग गर्दै आएको वडा नम्बर १९ का वडाध्यक्ष मुकेश कुमार चौरसियाले बताए । वीरगंज महानगरपालिकाका नगर प्रमुख राजेशमान सिंहले नगरक्षेत्र भित्र रहेका सार्वजनिक जग्गा पहिचान गरी महानगर माताहातमा ल्याउन अभियान चलाएका छन् ।

अहिले महानगरसँग आफ्नो क्षेत्रमा रहेका सार्वजनिक जग्गा कति छ भन्ने कुनै पनि तथ्यांक छैन । तथ्यांक नहुँदा काम गर्न कठिनाई भएकाले महानगरले आफ्नो सीमा भित्र रहेका सार्वजनिक सम्पत्ति संरक्षण गर्न जग्गा खोजि अभियान अधि बढाइएको नगरप्रमुख सिंहले बताए । महानगरले अब नगर क्षेत्रका ३२ वटै वडामा सार्वजनिक जग्गा खोजी अभियान शुरु गर्ने नगर प्रमुख सिंहले बताए । हरेक वडामा रहेका सार्वजनिक जग्गा तथा सम्पत्तिको अभिलेखिकरण गरेर राख्न र आवश्यकता अनुसार प्रयोग गर्न महानगरले खोजी अभियान अधि बढाएको नगरप्रमुख सिंहले जानकारी दिए । अभियान अन्तर्गत सोमबार नगरप्रमुख सिंहका सचिवालयका हरि पोखरेल, नगर प्रहरी प्रमुख हरि भुपाल, नक्सा शाखाका सर्वेक्षक निरज चौरसिया, अमिन लेखनारायण कर्ण, १९ नम्बर वडाका अमिन रामेश्वर प्रसाद कुशवाहा लगायत वडा नम्बर १७ र १९ का वडाध्यक्ष तथा जनप्रतिनिधिको सहभागिता रहेको थियो ।

फास्टट्रयाकको नाममा सेना फेरी रुख काट्दै

बारा वन प्रमुख भन्छन् वाध्य भएर अनुमती दिएका छौं

शारदा पोखरेल वारा, पुस ४ । काठमाडौँ-तराई/मधेश द्रुतमार्ग (फास्ट ट्रयाक) निर्माणको लागि नेपाली सेनाले पुनं रुख काट्ने काम शुरु गरेको छ । द्रुतमार्ग निर्माणको क्रममा नयाँ संरचना बनाउन थप जग्गाको आवश्यकता परेको भन्दै ३ वटा सामुदायिक र राष्ट्रिय वन क्षेत्रबाट १ हजार २५ वटा रुख कटानका लागि सेनाले डिभिजन वन कार्यालय बाराबाट सहमती लिएर कटानको काम शुरु गरेको हो ।

सेनाले गतसाता देखि कछाडिया, नागमणि, बाघभैरव सामुदायिक वन र राष्ट्रिय वन क्षेत्रमा रुख कटानका काम शुरु गरेको हो ।

द्रुतमार्गको जिरो पोईन्ट (निजगढ) मा सेनाको ब्यारेक क्षेत्रमा रहेको खाली जग्गालाई सदुपयोग गर्दा थप रुख काट्नु नपर्ने भन्दै यसअघि वन कार्यालयले सेनालाई आसपासका खाली जग्गामा नै आवश्यक संरचना बनाउन आग्रह गरेको थियो । तर सेनाले भने आवश्यक संरचना तोकिएको स्थानमै निर्माण गर्नुपर्ने अडान राखेपछि थप रुख काट्नु परेको हो ।

डिभिजन वन कार्यालय बाराका प्रमुख

विनोद सिंहले अधिकांश सरकारी निकायहरुले वन क्षेत्र भित्रकै खाली जग्गाको सदुपयोग भन्दा पनि रुख कटानमै बढी ध्यान केन्द्रीत गर्ने गरेको गुनासो गरेका छन् ।

‘हामीलाई रुख काट्न स्विकृत दिने ईच्छा छैन तर राष्ट्रिय गौरवको आयोजना हो काम रोकन पनि भएन, कटान अनुमती रोक्दा चौतर्फी दबाव र आलोचना सुन्नुपर्ने भएकोले वाध्य भएर अनुमती दिएका हौ’ डिभिजन वन प्रमुख सिंहले भने । द्रुतमार्ग निर्माणका क्रममा सेना आफैले ०७४ देखि हालसम्म बारा, मकवानपुर र ललितपुरमा गरी २७ हजार रुख कटान गरिसकेको छ ।

आयोजनाको निजगढ कार्यदलले ‘द्रुतमार्ग सडक निर्माण प्रस्तावित स्वरुप’ डीपीआर र विस्तृत वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकनमा समेत समावेश नभएका संरचनाहरु थप गर्नका लागि कटान शुरु गरेको वन कार्यालयले जनाएको छ ।

द्रुतमार्गमा चल्ने सवारी साधनसँग राजस्व उठाउन आवश्यक पर्ने ट्रोल हाउस, इन्टरचेन्ज र हाइटेन्शन लाइनका लागि थप जग्गा आवश्यक भएकोले रुख काट्नुपरेको आयोजना कार्यालयले जनाएको छ । - बाँकी पृष्ठ २ मा

महन्त जगन्नाथलाई थप चार दिन थुनामा राखिने

मधेशदृष्टि जनकपुरधाम, पुस ४ । कितें जालसाजी गरेको आरोपमा पक्राउ परेका महोत्तरीको मटिहानी स्थित लक्ष्मीनारायण मन्दिरका महन्त जगन्नाथ दास वैष्णवलाई अनुसन्धानका लागि थप ४ दिन राखिने भएको छ । महोत्तरी प्रहरीले आइतवार विहान मन्दिरबाटै पक्राउ गरेका महन्त दासलाई कारवाहीका लागि रुपन्देही प्रहरीलाई आइतवार नै बुझाइसकेका छन । रुपन्देहीमा उनी विरुद्ध कितें जालसाजीको मुद्दा चलिरेहेको कारण उनलाई रुपन्देही प्रहरीमा बुझाएको हो ।

रुपन्देही प्रहरीले जिल्ला अदालतमा महन्त दास विरुद्ध कितें जालसाजीको मुद्दा दायर गरी थप अनुसन्धानका लागि ४ दिन थुनामा राख्न आदेश दिएको छ । मुद्दा परेको आधारमा अनुसन्धान भएपछि उनलाई कारवाहीको लागि अदालतमा बुझाइने कुरा जिल्ला प्रहरी कार्यालय रुपन्देहीका प्रहरी प्रवक्ता एवं डिएसपी श्याम अर्यालले बताएका छन । महोत्तरी प्रहरीले रुपन्देहीका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारीको हस्ताक्षर कितें गरेर वैकबाट ७० लाखभन्दा

सबै भन्दा मीठो RUMPU LITCHI

Litchi Flavored Drink

वढी रुपैयाँ फिकेको आरोपमा दासलाई पक्राउ गरेको थियो । करोडौं मूल्य पर्ने जग्गा विक्री गरेपछि अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग सहितका अन्य निकायहरुमा मुद्दा परेपछि महन्त दासको नाउँमा रहेको बैङ्क खाता तथा अन्य सम्पत्तिहरु रोक्का भएको थियो । ती रोक्का रहेको खाता कात्तिक ४ गते रुपन्देहीका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामचन्द्र अर्यालको कीर्ति हस्ताक्षर गरी ७० लाख १८ हजार ५ सय १० रुपैयाँ ३५ पैसा जनकपुरधामका श्रवण यादवको नाउँमा ट्रान्सफर गरेपछि उनी विरुद्ध रुपन्देही प्रहरीमा कितें जालसाजीको मुद्दा परेपछि उनलाई पक्राउ गरिएको प्रवक्ता अर्यालले बताए ।

सप्तरी शाखाद्वारा दोषिलाई कार्वाहीको माँग गर्दै संघर्षको कार्यक्रम

जाडो बढेसँगै इन्फ्लुएन्जाको जोखिम

मधेशदृष्टि

सप्तरी, पुष ४ ।

नेपाल पत्रकार महासंघ शाखा सप्तरीले विभिन्न कार्यक्रम अघि सारेर चरणबद्ध आनदोलन गर्ने भएका छन् । नेपाल पत्रकार महासंघका पूर्व केन्द्रिय सदस्य एवं कान्तिपुर दैनिक सप्तरी सम्वाददाता अवधेश कुमार भालाई ज्यान मार्ने धम्की दिने अपराधीलाई पक्राउ गरी कार्यवाही नगरेको भन्दै शाखाले आनदोलन गर्ने भएको हो । सोमवार शाखाद्वारा जारी प्रेस विज्ञप्तीमा पुष ४ गते पहिलो चरणको आन्दोलनमा संघर्षको

कार्यक्रम सार्वजनिक गरेका छन् भने ५ गते संघर्षको कार्यक्रम सहित पिडित पत्रकारलाई न्याय र पिडकलाई कार्यवाहीको माँग गर्दै प्रमुख जिल्ला अधिकारीलाई ज्ञापन पत्र बुझाउने र सबै पत्रकारले हातमा कालो पट्टी बाँधेर काम गर्ने उल्लेख छ । यसैगरी पुष ६ गते सप्तरी प्रहरीको औपचारिक कार्यक्रम ६ गते देखि १२ गतेसम्म बहिष्कार गर्ने, ७ गते देखि १२ गतेसम्म सप्तरी प्रमुख सहभागिता भएको जुनसुकै कार्यक्रम पनि बहिष्कार गर्ने र ८ गते सुर्खेतमा हुन गइरहेको नेपाल पत्रकार महासंघको

केन्द्रिय साधारणसभा स्थलमा पिडकलाई कार्यवाही र पिडितलाई न्यायको माँगसहितको व्यानर प्रदर्शन गरिने जनाइएको छ । पहिलो चरणको आन्दोलनको समयावधि १२ गतेसम्म स्थानिय प्रहरी प्रशासन गम्भिर नभए शाखाले बैठक बसी दोस्रो चरणको आन्दोलनको कार्यक्रम निर्धारण गर्ने शाखाका सचिव राम नारायण विश्वासद्वारा जारी विज्ञप्ती छ । पत्रकार भाले राजविराज नगरपालिकाको समाचार लेखेकै कारण फेसबुक मार्फत नसरल राजा र मो.सजाद नामको फेसबुक आईडिबाट ज्यान मार्ने धम्की

आएको थियो । भालाई १९ गते ज्यान मार्ने धम्की आएपछि शाखाले २० गते आवश्यक कार्यवाहीका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा निवेदन दिइएको हो । पछिल्लो पटक शाखाले पुष १ गते दोषिलाई कार्यवाहीको माँग गर्दै ४८ घण्टे अल्टिमेटम दिदापनि उक्त समयभित्र कुनै प्रक्रिया अथाडी नबढेकोले बाध्य भएर संघर्षमा उत्रिनपरेको विज्ञप्तीमा जनाइएको छ । साथै कार्यक्रममा सक्रिय भएर जुट्न सम्पूर्ण सञ्चारकर्मीहरूलाई आग्रह समेत गरेका छन् ।

काठमाण्डौ, पुस ४ । जाडोयामसँगै इन्फ्लुएन्जा (फ्लु) सङ्क्रमण जोखिम बढेको छ । जाडोमा सक्रिय हुने इन्फ्लुएन्जा भाइरस बच्चादेखि युवा र वृद्धवृद्धामा इन्फ्लुएन्जाको सङ्क्रमण हुने गर्दछ । दीर्घरोगी, गर्भवती, ज्येष्ठ नागरिक तथा रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएकालाई इन्फ्लुएन्जाको सङ्क्रमण बढी हुने गर्दछ । शुक्रराज ट्रिपिकल तथा सरुवा रोग अस्पतालका इन्फ्लुएन्जाका फोकलपर्सन डा मिलन ब्राजाचार्यले रोगप्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएकालाई सङ्क्रमणको जोखिम बढी हुने गरेको बताउनुहुन्छ । दिर्घरोगी विरामीलाई

इन्फ्लुएन्जाले फोक्सोमा असर गरेर निमोनिया जस्ता समस्या आउन सक्छन्, उहाँले भन्नुभयो, यस्ता विरामीलाई सघन उपचार कक्ष (आईसयू) मा राखेर उपचार गर्नुपर्दछ । नेपालमा इन्फ्लुएन्जा ‘ ए’ पुष्टि भइसकेको छ । कात्तिकदेखि फागुनसम्म इन्फ्लुएन्जा भाइरसको सङ्क्रमण हुने भएकोले सतर्कता अपनाउनुपर्ने उहाँ बताउनुहुन्छ । डा बज्राचार्यले हप्तामा सात-आठ स्वाव सङ्कलन गरेर नमुना राष्ट्रिय जनस्वास्थ्य प्रयोगशालामा पठाउने गरेको बताउनुभयो । इन्फ्लुएन्जा सङ्क्रमणका विरामीमा ज्वरो आउनु, खोकी

लाग्नु र घाँटी दुख्नु, टाउको दुख्नु, नाक बन्द हुनु वा सिगान बग्नु, जिउ र मांसपेशी दुख्नु, थकान महसुस जस्ता लक्षण देखा पर्दछन् । इन्फ्लुएन्जा भएका सबैलाई ज्वरो नआउन पनि सक्छ । यसबाट बच्न विरामी भएकमा व्यक्तिसँग भौतिक दूरी राख्ने, खोकदा वा हाँच्छिउ गर्दा आफ्नो मुख र नाक छोप्ने, सम्भव भएसम्म विरामी हुँदा घरमै बस्ने, शारीरिक रूपमा सक्रिय हुने र प्रशस्त्र तरल पदार्थ र पौष्टिक खाना खाने, बेलाबेलामा सावुनपानीले हात हुने र आफ्नो आँखा, नाक वा मुख नछुने गर्नुपर्दछ । रासस

कमला नदीको पुल पुननिर्माणको माँग गर्दै सिरहा प्रशासनमा धर्ना

मधेशदृष्टि

सिरहा, पुस ४।

हुलाकी सडक अन्तर्गत सिरहा-धनुषा जोड्ने कमला नदीको पुल पुनर निर्माणको माँग गर्दै हुलाकी सडक सङ्घर्ष समितिले जिल्ला प्रशासन कार्यालय सिरहाको मूख्यद्वारमा सो मबार धर्ना दिएका छन्। उद्घाटनको लागि ठिक्क पारिएको भनिएको पुलको पाया भासीएको १८ महिना वितिसक्दा पनि पुनरनिर्माणमा वेवास्ता गरे कोभन्दै प्रशासन कार्यालयमा धर्ना दिएका हुन्। धर्नापश्चात संघर्ष समितिका संयोजक समेत रहेका लेखक तथा सामाजिक अभियन्ता रामरिफ्नन यादवले आ-आफ्नै प्रकारले कमलाको पुल वन्नु पर्छ भनेर लेख्न र बोल्ने गरेपनि अबै संयुक्त आवाज बन्न नसकेकोमा चिन्ता व्यक्त गरे। एनले भने, 'लेख्न र बोल्न चाहिँ कसैले पनि छुटाउदैनन्।

तर, ऐक्यबद्धता जनाउन चहिँ मुश्किलले आउछन्। सबैको सरो कारको विषय भएपनि कमला पूल बनोस वा नबनोस भन्ने सम्बन्धमा थोरैमात्रले सरोकार र िखेको पाए।' यस्तै अवस्था रहे कमला पूल बन्न अझ कैयौ वर्ष लाग्ने यादवको कथन रहेको छ। 'यस्तो हुनुको मूलकारण जिल्लाका ने ता कहलिएकाहरूलाई नै यो कमला पूलसङ्ग कुनै वास्ता छै ना यादवले भने, ' उहाँहरूलाई चासो भएको भए आफ्नो चुनावी पर्चामा एकलाइन कोर्न बिर्सिने थिएन वा सम्बन्धित कार्यक्रममा कमसेकम ऐक्यबद्धता जनाउन अवश्य आउथे।' नेताहरूलाई व्यक्तिगत रूपमा आमन्त्रण गर्दा समेत नआएको यादवको भनाई छ। हुलाकी सडक सङ्घर्ष समिति, सिरहा

विकास मन्त्र तथा नागरिक समाज सिरहाले धरना तथा विरोध कार्यक्रम आयोजना गरेको संघर्ष समितिका संयोजक यादवले जानकारी दिए। करिव १८ महिना अघि सामान्य भेललले वर्षाको पुलका भाषिएका २०७८

मासामान्य बाढीले पाया भासिएको थियो। सरकारले पुल पुनरनिर्माण गर्न निर्देशन दिए पनि ठेकेदार कम्पनीले वास्ता गरेको छैन। कमला नदीको पुल भत्किएपछि स्थानीय युवाले बाँस तेर्सयाएर अस्थायी पुल बनाएका छन्। त्यही बाँसको पुलबाट जोखिम मोलेर दै निक हजारौ मानिस आवतजावत गर्न बाध्य छन्। चारपाङ्गे गाडी थेग्न सक्दैन। उनीहरूले मोटरसाइकल चढ्नेसँग दिनको एक सय लिएर आउजाउ गर्न दिएका छन्। नसक्नेले ५० र कतिपयलाई निःशुल्क आवत जावत गर्न दिनेगरेको युवाहरु बताउँछन्।

स्थानीयले अस्थायी पुल बनाएका ८० हजार रूपैयाँ खर्चलागेको बताएका छन्। त्यसैले पनि यात्रुबाटै पैसा उठाएको उनीहरूको भनाई छ। कमला नदीमा ७० मिटर लम्बाइ र ११ मिटर चौडाइ पुल निर्माणका लागि २०६८ मै पप्पु कन्स्ट्रक्सनले २४ करोड ९१ लाख रूपैयाँमा ठेक्का लिएको थियो। पप्पुले काम नगरेपछि सम्झौता रद्द गरी २०७६ असोज १ मा लुम्बिनी बिल्डर्स कन्स्ट्रक्सनलाई जिम्मा दिइयो। यस विच पनि हुलाकी संघर्ष समितिले सिरहामा एक महिना ३ दिन र जनकपुरमा १० दिन अनसन बसेका थिए।

सेक्यूरिटी सर्भिस कम्पनी विज्रीमा

वि.सं. २०६९/०७० मा दर्ता भई मधेश प्रदेशमा संचालित अवस्थामा रहेको सेक्यूरिटी सर्भिस कम्पनी बिक्रीमा रहेकोले पुर्ण स्वामित्वमा लिई चलाउने तथा कुनै व्यक्ति संघ संस्था पार्टनर भई काम गर्न चाहनेले तु सम्पर्क गर्नु होला ।

कम्पर्त नं.: 9854020564, 9844117943

Healthy cooking oil for your daily diet!

A Chachan Group Product

NEELKAMAL

REFIND OIL

☎ महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू ☎		☎ मन्दिरको समय ☎
धनुषा (०८१)		जानकी मन्दिर (प्रत्येक दिन)
एम्बुलेन्स	१०२, ५२६०९०	विहान ढोका खुल्ने समय : ०५:०० बजे
५२६०९१,०४१६२०४९१,५२०२३०, ५२३६६४	जलेश्वर अस्पताल	विहान पूजा आरती : ०७:०० बजे
	प्रहरी	विहान ढोका बन्द : १२:०० बजे
	एम्बुलेन्स	अन्न क्षेत्र : नि:शुल्क भोजन
प्रहरी	१००, ५२००९९	दिउँसो ढोका खुल्ने समय : ०४:०० बजे
वारुण यन्त्र	५२००११	सन्ध्या पूजा आरती:साँभन्ना : ०७:३० बजे
जनकपुर अञ्चल अस्पताल	५२००३३	
रक्त संचार केन्द्र (रेडक्रस)	५२०८७०	रतनसागर मन्दिर (प्रत्येक दिन)
आँखा अस्पताल	५२०३९७	विहान ढोका खुल्ने समय : ५:०० बजे
विद्युत फ्यूज शाखा	५२०१५१	बिहान पूजा आरती: ८:०० बजे
एयर पोर्ट	५२००४४	भोगराज लामे समय: ११:३० बजे
बुद्ध एयर	५२५०२२	निशुल्क अन्न क्षेत्र (दिउँसो): १२:०० बजे
यति एयरलाइन्स	५२००४७	मन्दिर बन्द हुने समय: १२:०० बजे
जानकी केबुल	५२३७२८	खुल्ने समय (दिउँसो): ४:०० बजे
साह केबुल	५२४७२२	रात्री आरती पूजा हुने समय: ९:३० बजे
मञ्जिला प्रहरी चौकी	५२०७५०	रात्री मन्दिर बन्द हुने समय: १०:०० बजे
सशस्त्र प्रहरी मुर्जेलिया	५२७२१३, ५२७८००	

♏ मेष - ARIES	♉ वृष - TAURUS	♊ मिथुन - GEMINI	♋ कर्कट - CANCER
चु,चे,चो,ला,लि,लु,ले,लो,अ	इ,उ,ए,ओ,वा,वि,बु,वे,बो	का,कि,कु,घ,ङ,छ,के,को,ह	डि,हु,हे,हो,डा,डि,डु,डे,डो
आज फजुलको धन खर्च हुनसक्छ । धरायसी कामधन्दाका लागि खट्नु पर्ने छ । मनमा दुविधा उत्पन्न हुनेछ । चोटपटकको भय छ सचेत रहनुहोला ।	नयाँ काम सुरु गर्ने समय छ । जोशजोर र उमंग बढ्नेा । आर्थिक कारोबारमा फाइदा लिन समय छ ।	उन्नति एवं प्रगतिको वातावरण बनेछ । शैक्षिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ । वैदेशिक कार्य अघि बढ्नेछ । मेहनतीहरूका लागि दिन फलदायी रहनेछ ।	आज कुनै कुराले मन प्रसन्न रहनेछ । रोकिएको काम दोहोराएर गर्दा फाइदा पर्ने छ । समाजसेवामा मन लाग्नेछ । विशिष्ट व्यक्तिको साथ पाइनेछ ।
♌ सिंह - LEO	♍ कन्या - VIRGO	♎ तुला - LIBRA	♏ वृश्चिक - SCORPIO
मा,मि,मु,मे,मो,टा,टि,टु,टे	टो,पि,पु,पु,ष,ण,ठ,पे,पो	र,रि,रु,रे,रो,ता,ति,तु,ते	तो,ना,नि,नु,ने,नो,या,पि,यु
दबाव र तनाव बढेको महसुस हुनेछ । ताके अनुरूप काम नबनाले दिक्क लाग्नेछ । जिद्दीपनाले गर्दा काम बिग्रने डर छ, तर आफन्तको साथ पाइनेछ ।	आज एकपछि अर्को अवसर आउनाले मन प्रसन्न रहनेछ । व्यापारमा मननये उत्तलाम हुनेछ । शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ । भूमिबाट पनि लाभ रहला ।	नयाँ व्यक्ति सँग भेटघाट हुनेछ । रोकिएको धन हात पर्ला । सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । धर्मकर्म तथा समाजसेवामा मन लाग्नेछ ।	रोकिएका काम पुन: सुरु हुन सक्छन् । श्रमको उचित मूल्याङ्कन हुनेछ । व्यवसायको सन्दर्भमा आदर्श व्यक्तित्व सँगको सहकार्यले नयाँ अनुभव मिल्नेछ ।
♐ धनु - SAGITTARIUS	♏ मकर - CAPRICORN	♑ कुम्भ - AQUARIUS	♒ मीन - PISCES
ये,यो,भ,भि,भु,भ,फा,ड,भे	भो,ज,जि,खि,खु,खे,खो,गा,गि	गु,गे,गो,सा,सि,सु,से,सो,द	दि,दु,थ,फ,ज,दे,दो,च,चि
आज अधिकार प्राप्तिका लागि संघर्ष गर्नु पर्ला । अनावश्यक यात्रा रहला, लाभवायक यात्रा रहला । एकपछि अर्को अवसर आउनाले मन प्रसन्न रहनेछ । साथै सन्तान सुख पनि मिल्नेछ ।	शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ । छोटो दुरीको लाभवायक यात्रा रहला । एकपछि अर्को अवसर आउनाले मन प्रसन्न रहनेछ । आस मारेको काम बन्न सक्छ ।	आज रचनात्मक काममा जुट्ने समय छ । विपरीत वगै प्रति आकर्षण बढ्नेछ । वैदेशिक क्षेत्रको काम अघि बढ्नेछ । प्रेम सम्बन्ध पनि कसिलो होला ।	आज पारिवारिक साथ, जमघट र समर्थन पाइएला । विवाह र बुद्धिको विकास हुनेछ । आफ्नो परिश्रमअनुसार उपलब्धि पनि राखै पाइएला ।

निर्माणाधीन पुल : रुपनी-राजविराज सडक खण्डअर्न्तगत सप्तरीको रुपनीमा निर्माणाधीन पुल । यो सडकलाई स्तरोन्नति गर्नका लागि चार लाइनको सडक निर्माण गर्न लागिएको हो ।

जटिन नृत्यको सम्बन्धी जनकपुरधाममा एक दिने सङ्गोष्ठी

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम, पुस ४ ।

नेपाल सङ्गीत तथा नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानको नृत्य विभागले मिथिला क्षेत्रका प्रसिद्ध लोकनृत्य जट जटिन नृत्यको सम्बन्धी जनकपुरधाममा एक दिने सङ्गोष्ठीको आयोजना गरिएको छ । कार्यक्रममा सहभागीहरूले जटजटिन नृत्यका विषयमा प्रकाश पार्नुका साथै यससँग जोडिएका सामाजिक तथा सांस्कृतिक विषय वस्तुका विषयमा प्रकाश गर्दै मिथिलाले अहिले पनि यसलाई संरक्षण गरेर राखेको बताए । मधेश प्रदेश सरकारले गठन गरेको मधेश प्रज्ञा प्रतिष्ठानका उपकुलपति रामभरोस कापडीले जटजटिन नृत्य मिथिलाको प्राचीन नृत्य भएको बताउँदै यस नृत्यले दिएको सन्देशका विषयमा प्रकाश पादै यसको संरक्षणमा कलाकार

हरूले गरेको कामको प्रशंसा गरेका थिए । सो कार्यक्रममा जटजटिन नृत्यका विषयमा साहित्यकार रोशन जनकपुरीले

३२ पृष्ठ लामो कार्यपत्र प्रस्तुत गर्दै लोक नृत्यको परम्परा तथा यसको प्रयोगको विषयमा गहन अनुसन्धान मूलक

कार्यपत्र प्रस्तुत गरेको थियो । प्रस्तुत ती कार्यपत्रमार्थि साहित्यकार एवं त्रिभुवन विश्व विद्यालयका उपप्राध्यापक श्याम सुन्दर शशीले टिप्पणी गरेका थिए ।नेपाल सङ्गीत तथा नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानका प्राज्ञ सदस्य नमूना शर्माले अध्यक्ष आसन्नवाट बोल्दै मिथिला क्षेत्रको इतिहास, लोक संस्कृति, परम्परा तथा नृत्य निककै प्राचीन रहेको र यसको संरक्षणमा प्रतिष्ठानले सहयोग गर्न तयार भएको बताएका थिए । सो कार्यक्रममा जटजटिन मैथिली गीतका गीतकार सुनिल मल्लिक, सङ्गीतकार अशोक दत्त, हिमांशु चौधरी, सुजित भ्ना तथा कवि काशीकान्त भ्ना सहितका साहित्यकार, कलाकार, नर्तक, नताङ्गना सहितका व्यक्तिकहरूको सहभागिता थियो । कार्यक्रमको संयोजन गायक नवीन मिश्रले गरेका थिए ।

राष्ट्रपतिमा एकिकृत समाजवादीको वटमलाइन

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम, पुस ४ ।

नेकपा (एकीकृत समाजवादी) ले राष्ट्रपति पद आफ्नो पार्टीले नै पाउनुपर्ने वटमलाइन बनाउने भएको छ । निर्वाचनको परिणाम सार्वजनिक भएपछि सरकार गठनका लागि राष्ट्रपतिले आह्वान गरेसँगै दलहरूबीच पद बाँडफाँटबारे आन्तरिक गृहकार्य तीव्र भएको छ ।

समाजवादीले राष्ट्रपति पदलाई आफ्नो वटमलाइन बनाउने कार्यमा जुटेका छन । हालकै सत्ता गठबन्धनले नै सरकार बनाउने तयारी भएका बेला गठबन्धनमा आबद्ध माधव नेपाल नेतृत्वको नेकपा समाजवादीले 'पावर सेयरिङ'को भागबण्डामा राष्ट्रपतिको ‘ वटमलाइन’ बनाउने पार्टीभित्र सहमति भएको हो । आइतबार बसेको सचिवालय

निष्कर्ष समेत निकालेको छ । 'प्रधानमन्त्रीमा दावी गर्न हाम्रो संसद संख्याको हिसाबले हैसियत पुग्दैन, त्यो गर्न पनि मिल्दैन', बैठकमा भएको छलफलबारे उद्धृत गर्दै एक सचिवालय सदस्यले रातोपाटीसँग भने, 'पावर सेयरिङका क्रममा हामीले राष्ट्रपतिलाई वटमलाइन बनाउनुपर्छ भन्नेमा सबै नेताको निष्कर्ष छ ।' सो क्रममा अध्यक्ष माधवकुमार नेपालले राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, सभामुख र उपसभामुखमा प्याकेजमा सहमति गर्न लागेको 'ब्रिफिङ' गरेका थिए ।'वाहिर प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति दुवै कांग्रेसले नछोड्ने भन्ने प्रचार भइरहेको छ । माओवादीले प्रधानमन्त्री नछोड्ने पनि भनिएको छ । यो दुवै एकअर्कालाई दबावमा राख्ने नीति हुनसक्छ', अध्यक्ष नेपालले बैठकमा ब्रिफिङ गर्दै भनेका थिए, 'ठूलो दलको हैसियतले कांग्रेसले प्रधानमन्त्री र माओवादीले सभामुख र उपराष्ट्रपति लिन सक्छ । यद्यपि राष्ट्रपतिमा समेत उनीहरूले बार्गेनिङ गर्न सक्छन् तर हाम्रो दरो अडान आवश्यक छ ।'

सत्ता गठबन्धनको चाँडै बैठक बसेर प्रमुख पद बाँडफाँट गर्ने तयारी छ । माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले सोमवार चितवन पुगेर गठबन्धनको बैठक बसेर प्रमुख पदहरूबारे प्याकेजमा सहमति गर्ने प्रयास भइरहेको बताएका थिए । समाजवादीको वटमलाइन अनुसार पार्टीका सम्मानित नेता फलनाथ खनाललाई राष्ट्रपतिका रुपमा अघि सार्ने तयारी छ । केपी ओली नेतृत्वको सरकार विस्थापन गर्ने बेलादेखि नै खनाललाई राष्ट्रपतिका रुपमा अघि सारिएको थियो । मंसिरको निर्वाचनमा इलाम-१ बाट उपविजेता बनेका खनाल एमालेका मधेश बस्नेतसँग पराजित बनेका थिए । पराजित भएपछि खनालले पुन मतदानको माग गर्दै सर्वोच्चमा रिट निवेदन दिएका छन् । 'यसअघि गठबन्धनबाटै नेता खनाललाई राष्ट्रपतिका लागि प्रस्ताव गरिएको हो । अव उपयुक्त समय पनि आएकोले उहाँ नै उपयुक्त पात्र हो', अध्यक्ष नेपाल निकट स्रोतले भन्यो,'सरकारमा जाँदा महासचिव डा. वेदुराम भुसालको नेतृत्वमा जाने र राष्ट्रपति फलनाथ कमरेङलाई बनाउने नेताहरूबीच आन्तरिक सहमति भएको छ ।'

लोसपाका सांसदहरूको सम्मान

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम, पुस ४ ।
लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टीले नवनिर्वाचित प्रतिनिधि सभा सदस्य र प्रदेश सभा सदस्यलाई बधाई दिदै सम्मान गरेका छन । सोमवार पार्टी कार्यालयमा लोसपाले एक कार्यक्रमको आयोजना गरी पार्टीका अध्यक्ष महन्थ ठाकुर लगायत अन्य शीर्ष नेताले

प्रत्यक्ष तथा समानुपातिबाट निर्वाचित सांसदहरूलाई अग्निर र गम्छा लगाएर बधाई दिई सम्मान गरेको लोसपाका कार्यालय सचिव रञ्जित भ्नाले बताएका छन् । सम्मान गर्दै लोसपाका अध्यक्ष ठाकुरले जो जुन क्षेत्रबाट विजय भएको छ, त्यहीबाट आ-आफ्नो क्षेत्रका जनताका लागि काम गर्न आग्रह गरे । मधेसको

अधिकारका लागि अबै संघर्ष गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको र त्यसका लागि तयार रहन नवनिर्वाचित सांसदहरूलाई आग्रह समेत गरे । लोसपाले प्रतिनिधि सभाको प्रत्यक्षमा चार सिट जितेको छ भने मधेस प्रदेशमा ९जना र लुम्बिनी प्रदेशमा ३ जना प्रदेश सभा सदस्य रहेका छन् ।

मधेश मुख्यमन्त्रीमा जनमतको दाबी : राउत

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम, पुस ४ ।

जनमत पार्टीका अध्यक्ष डा. सिके राउतले मधेस प्रदेशको मुख्यमन्त्रीमा आफ्नो पार्टीको दावी रहेको बताएका छन् । निर्वाचन आयोगले आयोजना गरेको जलपान कार्यक्रममा सहभागी भएका अध्यक्ष राउतले सञ्चारकर्मीहरूसँग कुरा गर्दै भने आफ्नो पार्टीबाट विजयी सदस्यहरूको संख्या र मधेसका जनताको माग पनि जनमत पार्टीको नेतृत्वको सरकार चाहियो भन्ने चाहना भएकोले आफ्नो पार्टीको दावेदारी रहेको बताए । उनले हालको सत्ता गठबन्धनलाई नै समर्थन रहने संकेत गर्दै भने यसका लागि पार्टीले उठाउँदै आएका मागहरू पुरा गर्न सरकारले घनिभूत र ठोस रुपमा प्रतिबद्धता जनाउनु पर्ने बताए । अघिल्ला सरकारले गरेका जस्तो कागजमा मात्रै सीमित प्रतिबद्धताको पछि जनमत नलाग्ने बताउँदै भने 'जनताका जनजीविकाका सवालमा निर्वाचनअघि दलहरूले गरेका प्रतिबद्धता पुरा हुनुपर्छ । यस्तै, किसानसँग गरेका वाचा प्रतिबद्धता पुरा भए अहिलेकै सत्ता गठबन्धनमा हाम्रो समर्थन गर्नेछु ।' उनले यो सत्ता गठबन्धन बाहेक अरूसँग पनि छलफल भइरहेको र ती छलफललाई सकारात्मक रुपमा लिएको बताए । संचारकर्मीहरूको

जिज्ञासामा उनले अघिल्लो साता एमाले अध्यक्ष केपी ओलीसँग भएको भेटमा सरकार गठनसँग सम्बन्धित नभएर सामान्य शिष्टाचार भेट मात्रै भएको बताए । यसै विच जनमतको दलको नेतामा डा. सीके राउत चयन भएका छन । जनमतको संसदीय दलको नेतामा अध्यक्ष डा. सिके राउत चयन भएका छन् भने उपनेतामा अब्दुल खान चयन भएको छ । यस्तै प्रमुख सचेतकमा अनिता देवी साह चयन भएकी छन् । काठमाडौँको बुद्धनगरस्थित पार्टी कार्यालयमा बसेको सांसदहरूको बैठकबाट उनी दलको नेता, उपनेता र प्रमुख सचेतक चयन भएको हो । पार्टीले पहिला संसदीय दलको नेतामा अध्यक्ष सीके राउतलाई चयन गरेको थियो । त्यसपछि, क्रमशः दलको उपनेता र प्रमुख सचेतक चयन गरेका हुन । प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचनमा जनमत पार्टीबाट प्रत्यक्षतर्फ डा. राउत सप्तरी क्षेत्र नं. २ बाट भारी मतान्तरले विजयी भएका थिए । प्रतिनिधि सभामा जनमतको एक प्रत्यक्ष र ५ समानुपातिक गरी ६ जना सांसद रहेका छन् । यसैबीच, सोही बैठकले लुम्बिनी प्रदेशको प्रदेश सभाका लागि जनमतले संसदीय दलको नेतामा चन्द्र किशोर गुप्तालाई चयन गरेको छ । तर मधेश प्रदेशमा सहमति नजुटेकाले टुंगो लाग्न बाँकी छ ।

लालबन्दी बजार बन्द गराउने विषयमा व्यापारीबीच मतभेद

घनश्याम बलम्पाकी

सर्लाही, पुस ३ ।

सर्लाहीको प्रमुख व्यापारिक केन्द्रका रुपमा रहेको लालबन्दी बजारमा व्यापारिक विश्राम लिने अर्थात् महिनामा २ दिन बजार बन्द गर्ने विषयमा व्यापारीबीच कलह बढ्दै गएको छ । यहाँ प्रत्येक महिनाको पहिलो र तेस्रो आइतबार बजार बन्द हुने गर्थ्यो । केही दिनअघि उद्योग वाणिज्य संघ र चेम्बर अफ कमर्शले आइतबारको साटो शनिवार बजार बन्द गर्ने निर्णय गर्यो । तर, सो निर्णयपछि शनिवार वा आइतबार कुन दिन बजार बन्द गराउने भन्ने विषयमा व्यापारीहरूबीचमै मतभेद देखिएको हो । वाणिज्य संघ र चेम्बरको निर्णय अनुसार हिजो पुस २ गते पहिलो आइतबार बजारका केही व्यापारीले आफ्नो पसल व्यवसाय बन्द गरे । भित्री बजारका व्यापारीले भने निर्णय नमान्ने भन्दै हिजो शनिवार पसल खोले र आज आइतबार भने आ-आफ्नो पसल बन्द गरे ।

भित्री बजारका एक व्यापारीले वर्षौदेखि पहिलो र तेस्रो आइतबार बजार बन्द हुँदै आएकोले सोही अनुसार हुनुपर्ने आफूहरूको माग रहेको बताउनुभयो । भित्री बजारमा रहेका कपडा पसल, कस्मेटिक पसल, भाँडा पसल, मरमसलाका पसल लगायत अन्य पसलहरु आज बन्द रहे । व्यापारीबीचका मतभेदका कारण ग्राहकहरुमा बजारका पसल पहिलो र तेस्रो शनिवार वा आइतबार कुन दिन बन्द हुन्छ भनी अन्यौलता छाएको छ । उद्योग वाणिज्य संघ लालबन्दीका अध्यक्ष दीपेन्द्रकुमार बलम्पाकीले वाणिज्य संघ र चेम्बर अफ कमर्शले गठन गरेको समितिले दिएको सल्लाह अनुसार आइतबारको साटो शनिवार व्यापारिक विश्राम लिने निर्णय गरिएको बताएको छ । लालबन्दी बजारमा व्यापार गर्ने छ हजार भन्दा बढी व्यापारीमध्ये दुई हजार दुई सयको हाराहारीमा व्यापारीहरु उद्योग वाणिज्य संघमा आबद्ध छन् ।

मौसमी कामदार व्यवस्थापन निर्देशिका स्वीकृत

नेपाल सरकारले मौसमी कामदार व्यवस्थापन निर्देशिका, २०७९ स्वीकृत गरेको छ । यसैगरी सरकारले अन्नमा आधारित पूरक बाल आहारको गुणस्तर मापदण्ड निर्धारण गर्नेसम्बन्धी आदेश स्वीकृत गरेको सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री ज्ञानेन्द्रबहादुर कार्कीले जानकारी दिनुभयो । सरकारले कालीगण्डकी नदी क्षेत्रबाट दुई थान शिला

जनकपुरधामस्थित जानकी मन्दिरलाई उपलब्ध गराउन स्वीकृति दिने निर्णय गरेको यही पुस ३ गते बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकको निर्णय सार्वजनिक गर्न आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा उहाँले जानकारी दिनुभयो । यसैगरी खाद्यपदार्थमा हेभी मेटलको अधिकतम मात्रा निर्धारण गर्नेसम्बन्धी आदेश स्वीकृत गर्ने, नीलगिरि खोला १ र २ जलविद्युत् आयोजनाको

२२० केभी प्रसारणलाइन निर्माणका लागि राष्ट्रिय वन क्षेत्र प्रयोग गर्न दिने निर्णय गरिएको छ । बैठकले माथिल्लो फावाखोला जलविद्युत् आयोजना निर्माणका लागि राष्ट्रिय वन क्षेत्र प्रयोग गर्न दिने र संरक्षण क्षेत्र भित्रका जलविद्युत् आयोजनाका लागि थप सर्त समावेश गर्ने निर्णय गरेको सरकारका प्रवक्तासमेत रहनुभएका मन्त्री कार्कीले बताउनुभयो ।

सम्पादकीय

गुठीका जमिन दीर्घकालिन समाधान आवश्यक

धार्मिक मठ मन्दिर भनेका आस्थाका पुञ्ज हुन् । त्यहाँ धार्मिक पूजा आजा हुन्छ, भवन किर्तन हुन्छन् भन्ने मानसिकता वनेको हुन्छ आम मानिसहरुमा । त्यसैले मठ मन्दिरहरुमा भक्तजनहरुको भिड लाग्दछ । मन्दिरका पुजारी, महन्थहरु प्रति अगाध विश्वास रहेको हुन्छ भक्तजनहरुको । आम मानिसले विश्वास गरेका हुन्छन् महन्थ पुजारीहरु सद् विचारका धनी हुन्छन्, धार्मिक मनोवृतीका हुन्छन्, सदाचारी हुन्छन् । तर कतिपय अवस्थामा जन विश्वास विपरितका काम कारवाहीका घटनाहरु सार्वजनिक हुने गर्दछन् । मठ मन्दिरका पुजारी महन्थहरु अपराधिक कामकारवाहीमा प्रवृत् भएका घटनाहरु बेला बेलामा आइरहेका हुन्छन् । धर्मको आडमा गरिने कतिपय कामकारवाहीमा प्रहरी प्रशासनले आँखा चिम्ल्ने र राजनीतिक नेतृत्वले काखी च्याप्ने प्रवृती पनि देखिदै आएका छन् समय समयमा ।

धनुषा र महोत्तरी जिल्लाका विभिन्न स्थानमा अहिले पनि जानकी मन्दिर, मटिहानी मठ लगायतका विभिन्न मन्दिरको नाममा हजारौ विधा जमिन रहेको स्थानीय बताउँछन् । तर, राम्रो व्यवस्थापनको अभावमा जसले पायो त्यसैले खायो गरेको स्थिति छलँड्छ छ ।

विगतमा पनि जग्गाको कारोवार, आर्थिक लेनदेन र यौन मामला तथा हत्या प्रकरणमा समेत महन्थको नाम आएको थियो ।कतिपय घटनाहरुको प्रशासनिक कानूनी कारवाही पनि चलिरहेको छ । तर पछिल्लो पटक सतहमा आएको एउटा घटनाले एकै पटक धेरै विषय बाहिर ल्याएको छ ।

घटना अनुसार महोत्तरी स्थित मटिहानी गुठीका महन्थ जगन्नाथ दासलाई बैकमा किर्ते जालसाजी गरि ७० लाख रुपैया निकालेको आरोपमा प्रहरीले प्रक्राउ गरेको छ र आवश्यक कारवाही अगाडि बढाएको छ । जग्गाा किनबेच लगायतका मामलामा मुछिएर गुठी संस्थानबाट कारवाही परेर निलम्बनमा रहेको समयमा बैकमा रोक्का रहेको पैसा भिक्रेको आरोप लागेको छ उनी माथी । महन्थ दासले रुपन्देहीमा रहेको मेगा बैंकबाट पैसा भिक्रेको बताइएको छ । बैंक खाता महन्थको आफ्नै भएपनि उनीमाथी कारवाही चलाउँदै सरकारले खाता रोक्का राखेको थियो । तर, उनले रुपन्देहीका सहायक जिल्ला अधिकारीको हस्ताक्षर किर्ते गरेको आरोप छ । आरोपको न्यायिक छानविन र निरूपण हुँदै गर्ला । तर, मन्दिरमा भजन किर्तनमा रम्नुपर्ने व्यक्तित्व जग्गा कारोवार मुछिनु, जग्गाको पैसा हिनामिना गरेको आरोपमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग लगायतका संस्थाको छानविनमा पर्नु आफैमा सुखद कुरा होइन । व्यक्तिगत रूपमा महन्थ जगन्नाथ दास र यस मामलामा जोडिएका केही मानिस माथीको कानूनी कारवाहीहरुको परिणाम आउँला हिलो चाँडो । तर,त्यो भन्दा ठूलो दायरामा भक्तजनहरुको दिलादिमामागा धार्मिक व्याक्तित्वहरु प्रति पर्ने नकारात्मक प्रभावको तुलना हुनसक्तैन ।

यो घटनासँगै जनकपुरधाम उपमहानगर पालिकामा पनि केही दिन अघि पोखरीको डिल लिजमा दिने सम्बन्धमा विवाद उत्पन्न भएको थियो । अदालतको आदेश पछि त्यो विवाद हाललाई साम्य भएको छ । गुठी संस्थानका पदाधिकारीहरु पदको प्रभाव र प्रलोलनमा परेर कतिपय अनावश्यक विषयमा हात हालिरहेको छन् र गर्नुपर्ने कामबाट पन्छिरहेको देखिन्छ । धनुषा, महोत्तरी लगायतका जिल्लामा गुठीको जग्गाहरुमा समस्या देखिएको छ, विवादहरु उत्पन्न भएका छन्, कतिपय धर्मको आडमा मनोमानी गर्ने प्रवृती देखिएका छन् । यस्ता समस्यालाई समयमै सल्टाएर भने आउँदा भन्नु बढी उल्फन निम्त्याउनसक्छ ।

गुठीका तथा मठ मन्दिर लगायतका धार्मिक संस्थाका नाममा रहेका जमिनहरुबारे विस्तृत अध्ययन गरेर कुनै निश्चित निकाय अर्न्तगत राख्ने काम गर्न हिलो भैसकेको छ । यसमा सबै भन्दा बढी गुठी संस्थान जिम्मेवार देखिन्छ । धार्मिक संस्थासँग जोडिएका व्यक्तित्वहरु अपराधिक काममा समेत लागेको घटनाहरुले समस्याले दीर्घकालिन समाधान खोजेको सन्देश दिएको हो । मन्दिरहरुका सम्पत्तिको लाभ लिने र अरनखटनबाट पुजारी वा महन्थहरुलाई अलगा गर्ने संस्थागत परिपाटी बसाल्नमात्र सक्तियो भनेमात्र सतहमा देखिएका धेरै विकृतीहरु आफै नियन्त्रि हुने वातावरण बन्दछ । यसका लागि गुठी संस्थान, स्थानीय तह र सरकारका जिम्मेवार निकाय संवेदनशिल हुन आवश्यक छ ।

वित्तीय संघीयतासापेक्ष आर्थिक सुधार

नेपालको सार्वजनिक खर्च प्रणालीमा विगतदेखि चाङ्ग लागेर बसेका, न्यून खर्च क्षमता, आयोजनाको ठेक्कादेखि कार्यान्वयनसम्ममा हुने ढिलासुस्ती र भ्रष्टाचार लगायतका कमजोरीमाथि वित्तीय संघीयताको कार्यान्वयनले थप चुनौती थपेको छ ।

- प्राडा. अच्युत वार्ले

सामान्य अर्थमा सुधार शासकीय पद्धतिको लएउटा निरन्तर प्रक्रिया हो । तर, आर्थिक सुधारलाई विशिष्ट प्राविधिक परिभाषा दिइएको छ । यो परिभाषामा वास्तवमा सुधार (रिफम) भनेको उदारीकरण (लिबरलाइजेसन) हो । यसैअनुरूप अवधारणाहरु निर्माण र कार्यान्वयन भएका छन् । कतिपय अवस्थामा आर्थिक सुधार (इकोनोमिकरिफम) र वित्तीय सुधार (फाइनान्सियल रिफम) लाई पर्यायवाची रूपमा बुझ्ने र व्यवहार गर्ने गरिएको छ । खासमा वित्तीय (क्षेत्र) सुधार समग्र आर्थिक सुधारको एउटा तर सम्भवतः सबभन्दा महत्वपूर्ण अवयव हो । र, आर्थिक सुधारको अवधारणा नै सन् १९७० को दशकमा दक्षिण अमेरिकी मुलुकहरु र नौ वटा एसियाली मुलुकको वित्तीय क्षेत्रको सुधारबाट प्रारम्भ भएको हो ।९ तिनै नौमध्येका चार वटा अर्थतन्त्रपछि ‘एसियाली टाइगर’ बने । त्यसैले यी दुई सुधारलाई एकअर्काका परि पूरक धेरै सन्दर्भमा समानार्थी रूपले बुझ्ने गरिएको हो ।

आर्थिक सुधारको परिभाषाभित्र समग्र वित्त प्रणाली (फिस्कल सिस्टम) लाई चुस्त, पारदर्शी र आर्थिक वृद्धिमा योगदान गर्न सक्षम बनाउन गरिने नीतिगत, संस्थागत र सञ्चालनगत सुधार पर्दछन् । अर्थतन्त्रलाई खुला, न्यून नियमन गरिएको र विश्व अर्थतन्त्रसँग एकाकार बनाउनु आर्थिक सुधार हो भन्ने परिभाषाले विश्वव्यापी मान्यता पाएको देखिन्छ । हिसाबले, सन् १९८४ देखि आंशिक अभ्यासमा ल्याएर सन् १९८९ मा लिपीबद्ध गरिएको ‘ वासिङ्टन कन्सेन्सस’ले सूत्रबद्ध गरेका १० बुँदाको कार्यान्वयन नै आर्थिक सुधारको विश्व मानक बनेको छ । केही समाजवादी र वामपन्थी चिन्तकहरुले कहिलेकाहीँ सुधारको यो भाष्य (न्यार्याटिभ)मा विमति जनाएजस्तो देखिए पनि

आर्थिक सुधारको विश्वव्यापी प्रभाव पार्ने औकातको वैकल्पिक भाष्य निर्माण भएको छैन । यसर्थ, यो आलेखमा पनि आर्थिक सुधारको सैद्धान्तिक मानक (पिभट) अर्थशास्त्री जोन विलियमसनसले लेखेको र अमेरिकी अर्थ मन्त्रालय, विश्व बैंक अन्तर्राष्ट्रिय मुद्राकोषको सर्वसम्मतीले कार्यान्वयनमा लिएको त्यही वासिङ्टन कन्सेन्ससलाई मानिएको छ । वासिङ्टन कन्सेन्सस’का १० एजेण्डा १.वित्तीय नीति अनुशासन: कुल गार्हस्थ्य उत्पादन (जीडीपी)को अनुपातमा बजेट घाटा न्युन राख्ने र सरकारले कानुन बनाएर मात्र सार्वजनिक ऋण लिने । २. सार्वजनिक खर्चको पुनः अभिमुखीकरण: प्राथमिक शिक्षा, प्राथमिक स्वास्थ्य सेवा र पूर्वाधार लगानीजस्ता प्रमुख आर्थिक वृद्धिलाई सघाउने पूर्वाधार, शिक्षा र स्वास्थ्य र गरिवी निवारणका कार्यक्रममा मात्र सरकारले खर्च गर्ने । अनुदान प्रणालीको अन्त्य गर्ने । ३. कर प्रणालीमा सुधार: करको आधार फराकिला पार्ने तर करका दरहरू घटाउने । ४.व्याज दरमा नियामकले हस्तक्षेप नगर्ने र बजारलाई निर्धारण गर्न दिने । ५. बजार प्रतिस्पर्धाका आधारमा विनिमय दर निर्धारण पद्धति अपनाउने । ६. व्यापार उदारीकरण: मान्नात्मक प्रतिबन्ध (लाइसेन्स आदि) को अन्त्य गर्ने । ७. प्रत्यक्ष विदेशी लगानीका लागि उदार नीतिहरू अपनाउने । ८ सार्वजनिक स्वामित्वका उद्यम-व्यवसायको निजीकरण गर्ने । ९ .विनियमन (डिरेगुलेसन): बजार प्रवेशमा अवरोध हुने वा प्रतिस्पर्धालाई प्रतिबन्धित गर्ने सबै नियम कानुन हटाउने । १०. निजी सम्पत्तिमाथिको अधिकारलाई कानुनले नै सुरक्षित गर्ने ।

‘वासिङ्टन कन्सेन्सस’का यी दस बुँदाले आर्थिक र वित्तीय दुवै क्षेत्रका सुधारका मूलभूत आयामलाई समेटेका छन् । नेपाल र संसारभर नै आर्थिक उदारीकरण, बजेट अनुशासन, कर प्रणालीमा सुधार, निजीकरण, अनुदान कटौतीका जति लामा राजनीतिक भाषण

गरिए पनि सारमा ती सबैको मिलनबिन्दु यही ‘कन्सेन्सस’ ले सूत्रबद्ध गरेका दस बुँदाको वरिपरि घुमिरहेको छ । यसपछि आएको ‘थप वासिङ्टन कन्सेन्सस’ (अग्मेन्टेड वासिङ्टन कन्सेन्सस) ले भ्रष्टाचार नियन्त्रण, सुशासन र केन्द्रीय बैंकको स्वतन्त्रतालगायतका दस विषय समेटेको छ, जुन सुधारको थप मार्गप्रदर्शक दस्तावेज हो । आर्थिक सुधारको एउटा आयामले सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापन -पब्लिक फाइनान्सियल म्यानेजमेन्ट) लाई प्रभावकारी

गरेका आर्थिक एवं वित्तीय क्षेत्रका सुधारलाई समुच्चमा राखेर पर्गल्ने प्रयास गरेको छ । साथमा, मुलुक संघीयता पुनर्संरचित भएको यथार्थमा आर्थिक वित्तीय सुधारको अबको सम्भावित प्राथमिकताबारे केही प्रस्तावना गर्ने छ । नेपालमा आर्थिक सुधार क) पहिलो चरण (सन् १९८५-२०००) सन् १९८५ सम्म नेपालको अर्थतन्त्र मूलतः राज्य नियन्त्रित र अर्न्तमुखी थियो । सरकारी स्वामित्वका चार वटा बैंक थिए । सम्पूर्ण वित्तीय सम्पत्तिको भन्डै ७० प्रतिशत

“अक्सर आरोप लाग्ने गरेभैं नेपालको आर्थिक सुधारका कार्यक्रम दाताद्वारा परिचालित, दाताद्वारा लगानी भएका र उनीहरू कै प्राथमिकतामा बनाइएको छ । समस्या पहिचान गर्ने हाम्रो राष्ट्रिय क्षमता पनि यसको कारक हो । यसरी हेर्दा वित्तीय संघीयतामा देखिएका समस्या र चुनौतीमाथि दाताहरूको दृष्टि अभै पुगेको छैन भनेर मान्नुपर्ने हुन्छ । यो एक प्रकारले ठीकै पनि किन हो भने नेपाल आफैले अबको आर्थिक सुधारको मार्गचित्र निर्माण र कार्यान्वयन गर्ने अवसर पाएको छ । यसलाई सदुपयोग गरेर ‘होम ग्रोन’ आर्थिक सुधारको कार्यक्रम बनाउन सकिन्छ, जुन प्रस्टतः संघीयतासापेक्ष होस् ।

हिसा नेपाल बैंक र राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकले मात्रै ओगट्थे । केन्द्रीय बैंक स्वतन्त्र थिएन । त्यसैले सरकारले चाहेजति आन्तरिक ऋण उठाउँथ्यो । र, समयमा त्रिदैनथ्यो । राजस्वको आधार सानो थियो । परिणामतः आर्थिक वर्ष ०४१/४२ को अन्त्य (सन् १९८५ जुलाई) मा राज्यको भाखा नाघेको ऋण नै जीडीपीको ४०.५ प्रतिशत नाघेको थियो । राज्यको खर्च गर्ने क्षमता कम भएकाले वित्तीय प्रणलीमा व्यावसायिक कर्जाका लागि

आवश्यक तरलताको अभाव थियो, जसका कारण निजी क्षेत्र फस्टाउन सकेको थिएन । संरचनागत अलचकता, न्यून आर्थिक वृद्धि र समग्र आर्थिक अस्तव्यस्तताले मुलुकलाई गाँजेको र राज्यको आर्थिक प्रणालीका सबै क्षेत्रमा सुधारको आवश्यकता देखिएको थियो । यिनै सुधारका लागि सन् १९८५ मा सरकारले आर्थिक स्थापित्व कार्यक्रम (इकोनोमिक स्ट्रथगिलाइजेसन प्रोग्राम) लागू गर्‍यो । यसका लागि सरकारले विश्व बैंकसँग ‘स्ट्रक्चरल एडजस्टमेन्ट प्रोग्राम’ (साप) का लागि ऋण सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्‍यो । ‘साप’ को पहिलो चरण (सन् १९८६-१९८९) को सुधारको उद्देश्य अर्थतन्त्रमा सरकारको हस्तक्षेप कम गर्ने, राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक र नेपाल बैंक लिमिटेडमा भएका पोर्टफोलियो व्यवस्थापनको समस्या सन्त्याउने र बैंकिङ क्षेत्रमा विदेशी लगानी भित्र्याउन आवश्यक कानुनी सुधार गर्नु रहेको थियो । सन् १९८९ मा कर्जा सूचना केन्द्रको स्थापना भयो । नेपाल राष्ट्र बैंक ऐनमा केही संशोधन भयो । अन्तर िष्ट्रिय मुद्रा कोषको समेत सहयोगमा ‘साप-२’ (सन् १९८९- १९९२) लागू भयो । यो अवधिमा राष्ट्र बैंकको सुपरीवेक्षकीय क्षमता अभिवृद्धिको कार्य भयो । दुइटै विदेशी लगानीका बैंकहरू, नेपाल अरब बैंक लिमिटेड (नबिल) र नेपाल इन्डोस्वेज बैंक (हालको नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक) यही अवधिमा खुले । यी सुधारका कार्यक्रमको सफलता वा असफलताबारे फरक धारणा छन् तापनि ‘साप’

नै नेपालको आर्थिक र वित्तीय क्षेत्र सुधारकोअथवा आर्थिक उदारीकरणको आधारशिला हो भन्ने कुरामा विवाद छैन । सन् १९९०को राजनीतिक परिवर्तनपछिको पहिलो निर्वाचित सरकारले उदारीकरणको दिशामा व्यापक कानुनी र संस्थागत सुधार गर्‍यो । मुख्यगरी औद्योगिक व्यवसाय ऐन, वैदेशिक लगानी तथा प्रविधि हस्तान्तरण ऐन एवं श्रम ऐनमा गरिएका उदारवादी बजारमैत्री व्यवस्था र सरकारको स्वामित्वमा रहेका

कतिपय उद्योग व्यवसायको द्रुत गतिमा गरिएको निजीकरणले नेपाल आर्थिक सुधारको बाटोमा अग्रसर भएको सन्देश दिएको थियो । यिनै सुधारका कारणले शिक्षा, स्वास्थ्य, हवाई र सडक यातायात, जलविद्युत् बैंक तथा वित्तीय संस्था आदिमा निजी लगानीमा उल्लेख्य वृद्धि भयो । अहिले ती क्षेत्रको विस्तारको लाभ अर्थतन्त्रले पाइरहेको छ । यसैबीच सन् १९९६ बाट माओवादी सशस्त्र द्वन्द्व सुरु भयो । अनेकौँ अरू कारणले गर्दा पनि आर्थिक सुधारको यो चरण लक्ष्यअनुरूप सफल भएन । खासगरी सरकारी स्वामित्वका बैंकहरूको निजीकरण गर्नेलगायतका कार्ययोजना पूरा भएनन् । ख) दोस्रो चरण (सन् २०००-२०१०) सन् १९९९मा विश्व बैंक र अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा कोषले नेपालको ‘वित्तीय क्षेत्र मूल्यांकन’ तयार पारे । सरकारले यही अध्ययनका आधारमा वित्तीय क्षेत्र रणनीति पत्र (एफएसएसएस) तयार पाऱ्यो र २० नोभेम्बरमा सार्वजनिक गर्‍यो । यसअन्तर्गत,१. वित्तीय क्षेत्रको कानुनी सुधार, २. राष्ट्र बैंकको सुपरीवेक्षण एवं नियमनको सबलीकरण, ३. राबाबैंक र नेबैंलको पुनर्संरचना गरी निजीकरण ४. बैंकिङ तालिम केन्द्रको स्थापना, ५. कर्जा सूचना केन्द्रको सबलीकरण, ६. सम्पत्ति व्यवस्थापन कम्पनीको स्थापना, ७. कृषि विकास बैंकको पुनर्संरचना र सबलीकरण, ८. ग्रामीण विकास बैंकहरूको स्थापना र सबलीकरणलगायत थिए । यी उद्देश्य हासिल गर्न विश्व बैंकले ऋण र अनुदान मिश्रित १ करोड ६० लाख डलरको आर्थिक सहायता दियो । साथै, सरकारले दसौँ पञ्चवर्षीय योजना (सन् २००२-२००७) लाई गरिवी निवारण रणनीतिपत्रका रूपमा प्रस्तुत गर्‍यो । यसका ६ वटा विशेष उद्देश्य थिए । १. सार्वजनिक खर्च व्यवस्थापन, २. वित्तीय क्षेत्रको सुधार, ३. वि (बजेट) प्रणालीमा सुधार, ४. वैदेशिक व्यापार र श्रम सम्बन्ध सुधारलगायत निजी क्षेत्रको प्रतिस्पर्धी क्षमतामा सुधार, ५. निजामती सेवामा सुधार,

- बाँकी पृष्ठ ६ मा

एउटै नदीमा धेरै हाईड्रो- जोखिमको खेती

- वासुदेव न्यौपाने

आधा दशक अधिसम्म नेपाल अन्धकारमा थियो। तर विगत केही वर्षदेखि नेपालले आफूलाई चाहिने बिजुली मात्र उत्पादन गरेको छैन, बरु निर्यात गर्ने बिजुली समेत उत्पादन गर्दै आएको छ। तर गर्मीमा भने नेपालले भारतबाट बिजुली आयात गर्दै आएको छ, किनकी नेपालका नदीनालामा सुख्खा याममा जलप्रवाह कम हुन्छ । नेपाल विद्युत प्राधिकरणका अनुसार, नेपालले भारतलाई २०७९ सालको असार मसान्तदेखि भदौ मसान्तसम्म रु ७ अर्ब १९ करोडको विद्युत निर्यात गरेको छ। लोडसेडिङ अन्त्य भएको सुरुका ३ वर्षमा प्राधिकरणले ६५३ मेगावाट विद्युत आयात गरेको भए पनि हाल सुख्खा याममा हुने आयात समेत घट्दै गइरहेको प्राधिकरणका निर्देशक कुलमान घिसिङले सार्वजनिक रूपमा बताउने गर्नुभएको छ। नेपालका सम्पूर्ण नदिनालालाई

कोशी, गण्डकी, कर्णाली र महाकाली गरी चारवटा बृहत् जलाधार क्षेत्रमा विभाजन गरिएको छ। यी सबै बृहद जलाधार क्षेत्रका कतिपय नदिनालाबाट बिजुली उत्पादन भएर प्रयोगमा आइरहेको छ, भने कतिपयमा विद्युत गृहहरू निर्माणकै क्रममा रहेका छन्। अध्ययनका अनुसार नेपालमा प्राविधिक रूपमा निर्माण गर्न सकिने विद्युत गृहहरूबाट ४५,६०० मेगावाट विद्युत उत्पादन गर्न सकिन्छ, भने देशका ४ मुख्य बृहत् जलाधार मध्ये गण्डकी बृहत् जलाधार क्षेत्रमा मात्र करिव ६ हजार ६ सय मेगावाट विद्युत उत्पादनको सम्भावना रहेको छ। गण्डकी बृहत् जलाधार भित्र पर्ने मर्स्याङ्दी जलाधार क्षेत्र देशैभरिमा सबैभन्दा धेरै विद्युत उत्पादन गृह भएका जलाधार क्षेत्र मध्ये एक पर्दछ। विद्युत विकास विभागको २०२० को तथ्याङ्कअनुसार मर्स्याङ्दी नदि र यसका सहायक नदीहरूमा पाँच वटा विद्युत गृह नेपाल सरकारको योजना बैङ्कमा रहेका छन्। जम्मा ४ हजार ७४ वर्ग कि मि क्षेत्रफल भएको मर्स्याङ्दी जलाधार क्षेत्रले देशको कुल विद्युत उत्पादनमा हाल १७% को योगदान गरिरहेको छ। निर्माण अनुमोदित प्राप्त ,

सभै का चरणमा रहेका, नेपाल सरकारसँग योजना बैङ्क मा भएको सबै योजनाहरू निर्माण भए भने मर्स्याङ्दी जलाधार क्षेत्रले मात्र देशको कुल विद्युत उत्पादनमा ५.५ प्रतिशत योगदान गर्नेछ। देशको कुल भूभाग मध्ये २.२४ प्रतिशत मात्र भूभाग ओगट्ने मर्स याङ्दी जलाधार क्षेत्रले देशभरीको

विद्युत उत्पादनको ५.५% योगदान दिएको अवस्थामा यसले आर्थिक समृद्धिमा मात्र टेवा गर्ने छैन , थुप्रै जोखिमहरू समेत साथसाथै लिएर आउनेछ। सन २०१७ मा जारी भएको जलवायु परिवर्तन र जलविद्युतसम्बन्धी एक अनुसन्धान (व्मवउतवत्पल्ल तय अर्षिवतभ अजवलनभ प्ल तजभ जथमचयभभिअतचअप्तथ कभअतयच प्ल लभउवी) ले मर्स्याङ्दी जलाधार क्षेत्रले तालबाट हुने बाढी विस्फोटन तथा पहिरो सिर्जित तालबाट हुने बाढी सुख्खा मौसम (डिसेम्बर-मार्च), प्रि-मनसुन (अप्रिल-मे) र मनसुन पछि (अक्टोबर-नोभेम्बर)का अवधिहरूमा जलप्रवाहमा हुने कमीले परियोजनाहरू प्रतिकूल

रूपमा प्रभावित हुन्छन्। मौसमी भिन्नता बाहेक, कम प्रवाहको अन्तर्-वार्षिक भिन्नता पनि महत्त्वपूर्ण छ किनकि यसले विद्युत उत्पादनको निरन्तरता र विश्वसनीयतालाई असर गर्छ। चरम वर्षा (भूतचक्रभ चप्खवावी) र मनसुन प्रवाह भविष्यमा बढ्ने अनुमान गरिएको छ। नदीमा उहि समयमा हुने प्रवाहमा आधारित आयोजनाहरू उच्च जोखिममा हुन्छन्। फन ३,००० वर्ग कि.मि. भन्दा कम जलाधार क्षेत्र भएका नदीहरूमा त यसको नकारात्मक प्रभाव फन धेरै हुन्छ। मर्स्याङ्दी जस्ता नदी प्रणालीहरूमा तलछट भार (कमभभलत ीयबम) र सांद्रता (ऋयल अ भचलत च वतप्यलक) पहिले नै बढी छ। मानव निर्मित हस्तक्षेपहरू र जलाधारको क्षयसँगै भविष्यमा जलवायु परिवर्तनका कारण थप तीव्र वर्षाले तलछट (कभमभभलत) समस्याहरू बढ्ने

madheshdristi@gmail.com

http://emadheshdristi.com

●●●●

●●●●

धनुषामा ६६ प्रतिशतभन्दा बढी करदाता सम्पर्कमै आउँदैनन्

जनकपुरधाम, ४ पुस
धनुषामा सरकारी कार्यालयको नियमित सम्पर्कमा नआउने करदाताको सङ्ख्या ६६ प्रतिशतभन्दा बढी रहेको पाइएको छ । आन्तरिक राजस्व कार्यालय जनकपुरधाम धनुषाका अनुसार करको दायरामा आएकामध्ये ६६ प्रतिशतभन्दा बढी करदाता न समयमा कर विवरण दाखिला गर्छन् न त कार्यालयको सम्पर्कमा आउँछन् । कार्यालयका प्रमुख कर अधिकृत किशोर बतौलाले कूल करदातामध्ये ६६ प्रतिशतभन्दा बढीले नियमितरूपमा कर दाखिला नगर्ने गरेको पुष्टि गरे । यहाँ दर्ता भएकामध्ये ६६ प्रतिशतभन्दा बढी करदाताले तोकिएको समयमा कर विवरण दाखिला गरिरहेका छैनन, उनले भने , यस तथ्याङ्गले हामी चिन्तित छौं । नियमितरूपमा कर विवरण तथा कर रकम दाखिला गराउन पहल भइरहेको छ । प्रमुख कर अधिकृत बतौला आफ्नो क्षेत्रभित्र रहेका व्यावसायी तथा व्यावसायिक सङ्गठनका प्रतिनिधिसँग छलफल गरेर समस्याको पहिचान र त्यसको समाधानका लागि आफूहरु प्रयासरत रहेको जानकारी दिन्छन । करदाता शिक्षामार्फत सचेतना अभिवृद्धि र कानुनअनुसार कारबाहीको प्रक्रिया सँगसँगै अगाडि बढाइरहेको उनले बताए । पहिलो चरणमा मोबाइलमा कर विवरण दाखिलाका लागि सन्देश पठाउने र दोस्रो चरणमा हरेक करदातालाई चिठी पठाउने काम गर्छौं, उनले भने , यसरी पनि सम्पर्कमा नआए अन्तिम विकल्पको रूपमा सम्पत्ति, बैक खाता रोकका र आवश्यक रकम असुलउपरका लागि कानुनी बाटो अवलम्बन गर्छौं ।नेपाल उद्योग वाणिज्य सङ्घ धनुषाका अध्यक्ष जितेन्द्रकुमार महासेठले कर शिक्षाको अभावमा धेरै व्यवसायीले समस्या भोगिरहेको बताए । सरकारी कार्यालयले स्थायी लेखा नम्बर वा मूल्य गनुपन गर्ने कानुनी प्रावधान छ । यसो नगर्दा तोकिएको राजस्व सचेत गराउनुपर्ने महासेठको भनाइ छ । जुन प्रयोजनका लागि करको दायरामा आएको हो, त्यही बेला भविष्यमा लापवाही गर्दा हुने क्षतिका

विषयमा जानकारी दिन जरूरी छ, अध्यक्ष महासेठले भने , असावधानी वा अनभिज्ञता जाहेर गरेर करबाट मुक्ति पाइँदैन । अहिले नतिरे पनि भविष्यमा सम्पत्ति बेचेर साखासन्तानबाट समेत कर असुली हुन्छ, भनिदिनुपथ्यो नि ! व्यवसाय दर्ता गर्ने तर कुनै कारणले कारोबारै नगर्ने, व्यवसाय बन्द नगरेरै विदेशिने वा अन्य काममा लाग्ने कारणले अहिलेको समस्या आइरहेको भन्दै महासेठले व्यावसायिक सङ्गठन र सरकार मिलेर यो समस्या समाधान गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याए । नेपाल उद्योग परिसङ्घ धनुषाका अध्यक्ष विजय साहले करदातामैरी वातावरण नभएकाले समस्या थप विकराल बन्दै गएको बताए । कर तिर्न अभिप्रेरित गर्ने भन्दा निरुत्साहित गर्ने खालको वातावरण रहिरहेसम्म यो समस्या पनि थप बढ्दै जाने उनको भनाइ छ । कर तिर्न लालायित गर्ने वातावरण छैन, कर नतिर्दा हुने जोखिमको विषयमा पनि प्रयाप्त जानकारी छैन । त्यसै कारण बर्सिन यो समस्या बढ्दै छ, साहको भनाइ थियो, सरकारले कर असुल्ने नियत मात्रै राखेनन । उनले व्यावसायिक सङ्गठन पनि यस विषयमा गम्भीरताका साथ अगाडि बढ्न जरूरी रहेको बताए । करदाताले प्रत्येक महिना आफूले बुझाउनुपर्ने कर रकम स्वयं निर्धारण गरी सो महिना समाप्त भएको २५ दिनभित्र विवरण पेश गर्नुपर्ने कानुनी प्रावधान छ । यसो नगर्दा तोकिएको राजस्व लक्ष्य पूरा गर्न पनि समस्या हुने र बक्यौता बढ्दै जाने धनुषाका प्रमुख कर अधिकृत बतौलाले बताए । उनले राजस्व नउठेर तत्काल राज्यलाई

समस्या भए पनि दीर्घकालमा करदातामाथि नै दायित्व थपिँदै गई जायजेथा बेचेर असुल गरिने सरकारी नीति रहेकाले करदाता सेवा कार्यालयमा आई वा अनलाइनमार्फत समयमै कर बुझाउन सबैलाई आग्रह गरे । जिल्लामा हाल ३४ हजार चारसय ६३ आयकरदाता छन् । त्यसमध्ये सात हजार चारसय ७७ मूल्य अभिवृद्धि कर र एक हजार चारसय ३५ अन्तःशुल्कमा दर्ता भएका आयकरदाता रहेका छन् । यहाँ व्यक्तिगत स्थायी लेखा नम्बर लिनेको सङ्ख्या ७१ हजार एकसय ९८ छ । आर्थिक वर्ष २०७७/७८ मा कर विवरण नबुझाउनेको सङ्ख्या १३ हजार पाँचसय २७ रहेकोमा २०७८/७९ मा त्यो सङ्ख्या बढेर २४ हजार चारसय तीन पुगेको आन्तरिक राजस्व कार्यालय जनकपुरधाम धनुषाको तथ्याङ्ग छ । चालु आर्थिक वर्षमा पनि मूल्य अभिवृद्धि करदातामध्येकै चार हजार नौ सय ९८ फर्म सम्पर्कमा नआएको कार्यालयले जनाएको छ ।तोकिएको समयभित्र कर दाखिला नगरेकै कारण हालसम्म कार्यालयले आयकरतर्फ रु २८ करोड ७८ लाख ७२ हजार सातसय ८९ र मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ रु २८ करोड ५९ लाख ५९ हजार आठ सय ९६ गरी कूल ५७ करोड ३८ लाख ३२ हजार छसय ८५ बक्यौता उठाउन बाँकी छ । व्याज, थप दस्तुर, विलम्ब शुल्कसमेत गरेर सो बराबर बक्यौता उठाउन बाँकी रहेको आन्तरिक राजस्व कार्यालय जनकपुरधाम धनुषाले जनाएको छ । यस कार्यालयको कार्यक्षेत्रमा सिन्धुली, सर्लाही र महोत्तरी जिल्लासमेत छन् ।रासस

अदुवाभन्दा पिँडालु महँगो

दिपायल, ४ पुस
दिपायलका किसानले निकै मिहिनेत गरेर उत्पादन गरेको अदुवाले भन्दा पिँडालुले बजार पाउन थालेको छ । कम्ै मात्रामा उत्पादन हुने र कम भाउमा बिक्री हुने पिँडालु यतिवेला डोटीको स्थानीय बजार खड्गौली, वडैन , वीपी नगर र कैलालीको धनगढी र अत्तरियालगायतका वजारमा बिक्री भइरहेको छ । डोटीको वडीकेदार , जोरायल र बोगटान फुड्सल गाउँपालिकामा धेरै मात्रामा अदुवा उत्पादन भए पनि पछिल्लो समय मूल्य नपाएपछि किसान पिँडालु खेती गर्न थालेका छन् । वडीकेदारका किसान व्यवसायरूपमा नै अदुवा खेती छोडेर पिँडालु खेती गर्दै आएका छन् । पहिले त अदुवाको मूल्य धेरै थियो तर पछिल्लो दुई वर्षयता बजारमा मूल्य पाउन छाडेपछि पिँडालु खेती गरिरहेको वडीकेदार-२ का नरबहादुर शाहीले बताए । उनले भने , अदुवाभन्दा कम मिहिनेत लाग्ने पछिल्लो समय अदुवाभन्दा बढी मूल्य भएका कारण पिँडालु खेती सुरु गरेको

हैं । उनले पिँडालु बिक्रीबाट वार्षिकरूपमा रु ३० देखि ४० हजारसम्म आम्दानी हुने गरेको पनि बताए । आफूले पिँडालु खेती गरेपछि यस क्षेत्रका अधिकांश किसानले पिँडालु खेती गरिरहेका उनको भनाइ छ । कुनै समय प्रतिकेजीको रु ९० मा बेचिने अदुवा यतिवेला प्रतिकेजी रु २० का दरले बिक्री गर्न बाध्य हुनुपरेको किसानको गुनासो छ । पिँडालु खेतीमा सम्बन्धन बडीकेदार -५ का तेज कोटकेनीले भने , अदुवाभन्दा त पिँडालुको मूल्य बढी छ, किसानले प्रतिकेजी पिँडालु रु ३० का दरले बिक्री गरिरहेका छन् । पहिले कसैले पनि खरिद नगर्ने पिँडालु महँगोमा बिक्री हुन्छ, तर सधैंभरी किसानले मिहिनेतका साथ उत्पादन गरेको अदुवा सस्तो छ । स्थानीयस्तरमा बजारीकरण नभएका कारण किसान सस्तोमा कृषि उपज बेच्न बाध्य भएको उनको भनाइ छ । दुई रोपनीबाट सुरु गरेको पिँडालु खेतीबाट राम्रो आम्दानी भएको वडीकेदार-४ का धनवहादुर ताडीले बताए । साठीदेखि ७० रोपनीमा लगाउन गरेको अदुवा खेती

विचौलिया व्यापारीका कारण मिहिनेत गरे जति मूल्य नपाएको र भारत तथा जिल्ला बाहिरका व्यापारी नआउँदा न्यून मूल्य भएपछि अदुवा खेती छोडेर पिँडालु खेती गरेको उनको भनाइ छ । यस वर्ष रु १५ हजार बराबरको पिँडालु बिक्रीबाट आम्दानी भएको किसान ताडीले बताए । यस क्षेत्रमा बढी मात्रमा उत्पादन हुने अदुवाको मूल्यसँगै किसान नबिकने भएका कारण अदुवा खेती छोडेर कोही फलफूल खेती त कोही पिँडालु खेति गरिरहेको उनले बताए । किसानको जीविकोपार्जन गर्दै आएको अदुवा खेती पछिल्लो समय बजार र कम मूल्य भएका कारण अधिकांश किसान पिँडालु खेती गरिरहेको वडीकेदार गाउँपालिका कृषि शाखा प्रमुख सुरेन्द्र शाहीले बताए ।यस क्षेत्रमा पिँडालु राम्रो उत्पादन हुने भएकाले स्थानीय सरकारबाट पिँडालु पकेट बनाई कार्यान्वयन गर्ने, सबै किसानलाई सहूलियतमा अनुदान दिने , बजारीकारण र चिस्थान केन्द्रका लागि पहल गरिने उनले जानकारी दिए । रासस

◄ समाचार ►

विराटनगर-१ स्थित पानीटङ्गीका फलफुल व्यवसायी मोहम्मद आशुले विगत ४० वर्षदेखि एकै थलोमा फलफूल बिक्री वितरणलाई निरन्तरता दिँदै ।

रासस

कौडीमा बिक्री हुन्छन् कर्णालीका जडीबुटी

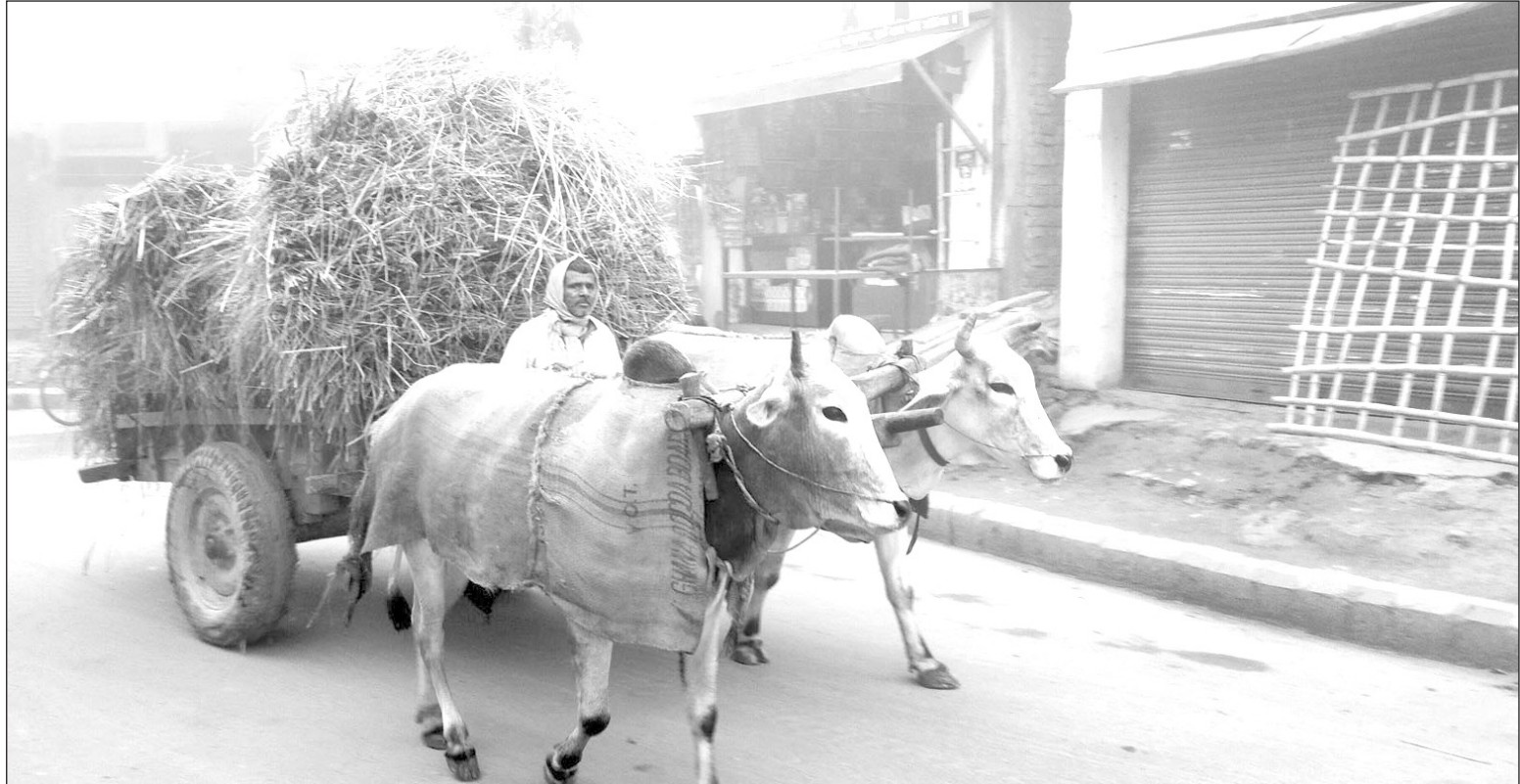
सुर्खेत, ४ पुस
जडीबुटीको प्रचुर सम्भावना बोकेको कर्णाली प्रदेश त्यसको उपयोग गर्न नसक्दा विकासको हरेक दृष्टिबाट पछाडि धकेलिएको छ । जडीबुटी खेती प्रवर्द्धन गरेर कर्णालीमा उत्पादित जडीबुटीलाई व्यवस्थितरूपमा बिक्रीवितरण गर्ने हो भने पनि जडीबुटीवाटै कर्णालीको आर्थिक समृद्धि सम्भव रहेको विभिन्न अध्ययनबाट प्रष्ट हुन्छ । अनेकौँ किसिमका जडीबुटी उत्पादन हुने यो प्रदेश जडीबुटीको राजधानीका रूपमा चिनिन्छ । सरकारले कर्णालीलाई जडीबुटीको क्षेत्र भनेर केही वर्षअघि नै घोषणा गरिसकेको भए पनि त्यसको उपयोग गर्नेतर्फ ठोस काम हुन सकेको छैन । यद्यपि, जडीबुटीको पकेट क्षेत्र पहिचान, स्थायी नर्सरी निर्माण, जडीबुटी प्रजातिको प्राथमिकीकरण, जडीबुटी विरुषा उत्पादन तथा खेती विस्तार गर्ने काम पनि भएका छन् । वन विकास गुरुयोजनामा पनि आर्थिक समृद्धिका लागि जडीबुटीको प्रवर्द्धन गर्ने उल्लेख छ । नेपालमा हाल सात सय प्रजातिका जडीबुटी औषधिका रूपमा प्रयोग हुँदै आएका छन् । वनस्पति विभागले सात हजार किसिमका फूल फुल्ने वनस्पतिमध्ये ७०० प्रजातिका वनस्पति जडीबुटी औषधिका रूपमा प्रयोग हुँदै आएको बताएको छ । विभागका अनुसार औषधिका रूपमा प्रयोग हुने जडीबुटीमध्ये सबैभन्दा बढी कर्णाली क्षेत्रमा जडीबुटी उत्पादन हुने गरेका छन् । वनस्पति विज्ञहरुका अनुसार कर्णालीमा हावापानी तथा जलवायु राम्रो र मानवीय चाप कम भएकाले धेरैमात्रामा जडीबुटी उत्पादन हुने गरेका छन् । यहाँबाट ७९ प्रकारका जडीबुटी निर्यात गरिन्छ । कर्णालीमा १४७ जातको जडीबुटी पाइने अनुमान गरिए पनि प्रशोधन भण्डारणका लागि नेपालगञ्ज लैजानुपर्ने बाध्यता छ ।

कच्चा पदार्थका रूपमा जडीबुटी विदेश निर्यात यहाँका अधिकांश जडीबुटी बाध्य देशमा निर्यात हुँदै आएको छ । सरकारी तथ्याङ्कअनुसार वार्षिक रूपमा करिब १२ हजार मेट्रिक टन जडीबुटी कर्णालीबाट निर्यात हुँदै आएको छ । ती सबै जडीबुटी प्रशोधनबिना नै कच्चापदार्थका रूपमा निर्यात हुने गरेको कर्णाली प्रदेश वन निर्देशनालयले जनाएको छ । कर्णालीले आर्थिक वर्ष २०७८/७९ मा जडीबुटीतर्फ कूल रु तीन करोड ३६ लाख नौ हजार ५८८ राजस्व सङ्कलन गरेको प्रदेश वन निर्देशनालयका निर्देशक गोविन्दप्रसाद दाहाल बताउछन । कच्चापदार्थका रूपमा मात्र बहुमूल्य जडीबुटी प्रदेशबाट पछाडि धकेलिएको छ । जडीबुटी जति लाभ लिन सक्नुपर्ने हो त्यसको निकै थोरै मात्र प्राप्त भएको उनको भनाइ छ । प्रदेशमै कच्चापदार्थको प्रशोधन गरी तयारी सामग्री अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा प्रतिस्पर्धी मूल्यमा मात्र निर्यात गर्नसके आम्दानीको थप स्रोतसमेत प्राप्त हुन सक्दछ । वीरेन्द्रनगरमा सुगन्धित तेल उत्पादन गर्ने उद्देश्यले स्थापना भएको उद्योग ‘बायो-कर्णाली एरोमा’ले खेर गएको जडीबुटीको उपयोग गरी राम्रो आम्दानी गर्न सकेको उदाहरणबाट पनि यो तथ्य पुष्टि गर्दछ । कर्णालीमा उपलब्ध जडीबुटीको पात, काण्ड तथा जरालाई वास्पीकरण विधिबाट तेल उत्पादन गरी उद्योगले युरोपको बजारमा निर्यातसमेत सुरु गरिएको छ । यस उद्योगले उत्पादन गरेका १५ मिलिलिटर भोल भएको सुगन्धित तेल अहिले स्पेन र जापानमा निर्यात हुने गरेको छ । ती सुगन्धित तेललाई डिब्बामा प्याकेजिङ गरिएको छ । ‘लेमन ग्रास, यूकलिप्टस र क्याम्फर’ नाम गरेका फरकफरक चार वटा उत्पादनलाई बजार परीक्षणका लागि स्पेन र जापान पठाइएको उद्योगका सञ्चालक जेजेन्द्र विष्टले जानकारी दिए । प्रत्येक उत्पादन करिब ६० वटाजति हामीले बाहिर पठाएका छौं, यी सामग्रीका बारेमा राम्रै प्रतिक्रिया पाएका छौं, उनले भने , अब भने धेरैमात्रामा यसको उत्पादन हुन्छ होल । यी उत्पादनलाई सौन्दर्य, सुगन्ध चिकित्सा, स्वच्छ-सरसफाइका क्षेत्रमा प्रयोग गर्न सकिने विष्टले जानकारी दिए । सामान्य आँखाले हेर्नुपर्दा यी उत्पादनहरु अन्य तरल पदार्थसँग मिश्रण गरी प्रयोग गर्ने हो । खासगरी युरोपको बजारमा योग उपचारलगायतका क्षेत्रमा यस्ता अर्गानिक उत्पादनको माग बढी हुने विष्ट बताउछन । जडीबुटीको प्रयोगले धूप, छालामा लगाउने ‘क्रिम’ लगायतका क्षेत्रमा उद्योगले अन्य उत्पादन निर्माण प्रक्रियासमेत सुरु गरेको उहाँले जानकारी दिए । कच्चापदार्थ र नीतिगत असहजता वीरेन्द्रनगर नगरपालिका नै स्थायी ठेगाना रहेक उद्योग सञ्चालक विष्ट जैविक रसायनमा स्नातकोत्तर गरेका युवा छन । कोभिड-१९ सङ्कमणकालीन समयमा बाहिरी जिल्ला र देशबाट आउनुअघि नै वीरेन्द्रनगरमा सेनिटाइजरलगायतको उत्पादन

गरेका थिए । यसतर्फ स्वास्थ्य सरसफाइ सामग्री उत्पादनका लागि उनको अर्को छुट्टै उद्योग सञ्चालनमै रहेको छ । कर्णालीबाट अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा निर्यात गर्ने उद्देश्यले उहाँले २०७९ वैशाखमा बायो कर्णाली एरोमा उद्योग सञ्चालनमा ल्याए । आफ्नै प्रयोगशालामा परीक्षण गरी उनले ‘भलेरियन, लेमन ग्रास, यूकलिप्टस र क्याम्फर’ नामक चार वटा सामग्री उत्पादन गर्दै आए पनि उद्योगलाई आवश्यक कच्चापदार्थ आयातको समस्या छ । भन्फटिलो प्रक्रियाले उद्योगका लागि आवश्यक जडीबुटी ल्याउने समस्या छ । विष्ट भन्छन्, कच्चापदार्थका लागि एक वर्ष पहिले वन कार्यालयमा निवेदन दिनुपर्छ ।उद्योगले चाहेका बेला कच्चापदार्थ ल्याउनै समस्या हुन्छ । कर्णालीमा व्यावसायिक जडीबुटी खेती सुरु भए पनि किसानले निर्वाधरूपमा आफ्ना उत्पादन बिक्री गर्नसक्ने अवस्था नहुँदा त्यसको प्रत्यक्ष असर उद्योगलाई परेको छ । उनले भने , २५ केजी जडीबुटी ल्याउन त निकै गाह्रो छ । उद्योगमैत्री नीति छैन, सबै ठाउँमा कागजपत्र पेश गर्नुपर्छ, निकै भन्फट छ । कर्णालीमा जडीबुटी परीक्षण प्रयोगशालाकोसमेत अभाव छ । अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा पुर्‍याउने उत्पादनका लागि प्रयोगशाला परीक्षण आवश्यक छ । त्यसका लागि कर्णालीमा रहेको उद्योगले काठमाडौँ नै धाउनुपर्ने हुन्छ । यसले उत्पादन लागतसमेत बढ्न जाने र उत्पादित सामग्रीले अन्तर िष्ट्रिय बजार मूल्यसँग प्रतिस्पर्धा गर्दा समस्या हुने उनी बताउछन । तेस्रो मुलुक निकासी गर्दा अपनाउनुपर्ने मापदण्ड पूरा गर्ने कठिन भएको उनको गुनासो छ । जडीबुटी सङ्कलनदेखि प्याकेजिङ र भण्डार गर्दासम्मको प्रक्रियामा धेरै कुरामा अन्तर्राष्ट्रियरूपमा तोकिएको मापदण्ड पूरा गर्नुपर्ने हुन्छ, उद्योग सञ्चालक विष्टले भने । कोभिडपछि बढ्दो जडीबुटीको महत्त्व कर्णालीका गाउँगाउँ बस्ती बस्तीका कतिपय क्षेत्र जडीबुटी उत्पादनको प्रचुर सम्भावना बोकेका छन् । ग्रामीण भेगका कैयौं खेतहरु बाँझा छन् । भाडी र बुट् यानले ढाकेका यहाँका भू-भागमा स्थानीय सरकारसँग समन्वय गरेर जडीबुटी खेती गर्नसके विश्वबजारमा मागअनुसार निर्यात बढाउन सकिने अवस्था रहेको जडीबुटी व्यवसायीहरु बताउछन । विश्व बजारमा नेपाली जडीबुटीको प्रचारप्रसारसँगै

माग पनि बढेको छ । तर माग अनुसार निर्यात हुन सकेको छैन । अर्भै पनि माग बढ्न सक्ने सम्भवना छ । कोभिडपछि अर्भै जडीबुटीको महत्त्व बढेको छ । कतिले रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता बढाउन पनि जडीबुटीको प्रयोग गर्न थालेपछि जडीबुटीको निर्यात बढाएको जडीबुटी व्यवसायीहरु बताउँछन् । पछिल्लो समय युरोप, चीन, भारतलगायतका मुलुकमा औषधिजन्य नेपाली जडीबुटीको माग बढेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा स्वदेशी जडीबुटीको माग बढिरहेकाले आगामी दिनमा जडीबुटी निर्यातबाट मुलुकले आर्थिक समृद्धिमा फड्को मार्नसक्ने उद्योग सञ्चालक विष्टको दावी छ । यसका लागि नीतिगत सुधारको खाँचो रहेको उनको भनाइ छ । जडीबुटी व्यवसायीका कोभिड-१९ पछि अर्भै जडीबुटीको महत्त्व बढेपछि माग पनि ह्वात्तै बढेको छ । माग बढेसँगै जटामसीलगायतको बजार मूल्य बढ्दै गएको छ । कर्णालीस्थित हुम्ला जुम्लाको हिमाली भेगमा जटामसीको उत्पादन बढी हुने गर्छ । रिङ्ग टिमु्र, तेजपातजस्ता जडीबुटी कच्चापदार्थका रूपमा भारतमा बढी जाने गरेको छ । पछिल्लो समय टिमु्रको माग तेस्रो मुलुकमा पनि बढिरहेको तथ्याङ्गले देखाउँछ । जडीबुटीमा लगाइएको भन्फटलो प्रावधान हटाउन जरूरी छ, विष्टले थपे , सरकारले उत्पादन बढाउने नीति लिनसके निर्यात अर्भै बढ्न सक्छ ।जडीबुटी व्यवसायीले भने सरकारले नै जडीबुटी प्रवर्द्धनमा चासो नदेखाएकाले मागअनुसार विदेश निर्यात गर्न नसकिएको दावी गरिरहेका छन् । विष्ट भन्छन्, अब बढ्दो मागअनुसार आपूर्ति गर्न उत्पादन बढाउनुपर्छ । भूगोलअनुसार उत्पादन हुने जडीबुटी पहिचान गरेर स्थानीय निकायले यसलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्छ । हरेक स्थानीय तहले आफ्ना क्षेत्रमा उत्पादन हुने वा हावापानीअनुसार कस्ता किसिमको जडीबुटी उपयुक्त हुन्छ त्यो अनुसार उत्पादन गर्न सक्नुपर्छ ।

लगायतका जडीबुटी निर्यात हुँदै आएका छन् । यसैगरी काउलो (दाना/बोक्रा), कालो काठको दाना, कालो मसुली, कुट्की, कुरिलो, कुरिलोको जरा, खिरौला, गिठी (बोक्रा), गुच्छी च्याउ, गुजर गानो, गुडमार, गुराँसको फूल, गुर्जो, गोकुलधूप, घोडताप्रे, घोडा मच्चा, चिउरी, चिराइतो, चुत्रो/चुत्रोको बोक्रा, जटामसी, टिमु्र, ठट्टेला/ढट्टेलो, डालेचुक, ढडेलमेलगायतका जडीबुटी पनि निर्यात हुने गरेको छ । कर्णालीबाट तीरोडी, तीतेपाती, तेजपात, तेलाली काठ/फुरु (पीस), दालचिनी, धूपीपात (बोका/रोडा), पदमचाल, पानी अमला, पावन बोक्रा, पाषण वेद, बज्रदन्ती, बाँस (घना), बायोजडी, बुकीफूल, बोभो/बोभोको जरा, भिर मह, भुतकेश, भृंगराज, भोजपत्र, मडन (लाहा), मजिठो, मह, यासांगुम्वा, रातो च्याउ जस्ता जडीबुटीहरु विभिन्न देशमा निर्यात हुँदै आएको छ । यस्तै रिङ्ग, लोक्ता, वन आलु, वन प्याज, वन लसुन, विष, विषजरा, विषफेज, शिलाजीत, सजिवन, सतावरी, सतुवा, सात गाठे, साधारण च्याउ, सिल्टीमु्र, सुगन्धवाल, सुनपाती, सिसु (पात/डाँठ/पाउडर/जरा), सेतकचिनी, सेतो मसुली, सोमलता, स्लेटपत्थर र हरौलगायतका जडीबुटी कर्णालीबाट निर्यात हुँदै आएको प्रदेश वन निर्देशनालयले जनाएको छ । तालिम र अनुदानको आवश्यकता अर्भै पनि पुरातन कृषि प्रणालीमै धेरै कृषकहरु आश्रित छन् । विहान खायो बेलुकी के खाउँ भन्ने अवस्था छ । राम्रो कृषि उत्पादन नहुने क्षेत्रमा जडीबुटीको व्री विस्तार गर्ने नीति लिनु आवश्यक रहेको जडीबुटी व्यवसायीहरु बताउँछन् । कतिपय कृषकहरुले चाहेर पनि जडीबुटी खेती गर्न सकिरहेका छैनन् । जडीबुटी उद्योगी विष्टका अनुसार धेरै कृषकलाई जडीबुटीको बारेमा थाहा छैन । उनी भन्छन् , कसरी जडीबुटी खेती गर्ने ? कुन समयमा उत्पादन हुन्छ ? भन्ने विषयमा कृषकलाई थाहा नै छैन । भूगोल अनुसार उत्पादन हुने जडीबुटीको खेती गर्नका लागि सरकारले कृषकलाई आवश्यक तालिम दिएर दक्ष बनाउनुपर्छ । यसले जडीबुटी खेतीलाई आधुनिकीकरण गर्न सकिन्छ । विश्वबजारमा जडीबुटीको माग बढिरहेका बेला नेपाली कृषकले यसको उत्पादन बढाउनसके मुलुक जडीबुटीमा आत्मनिर्भर बन्न सक्नेछ । जडीबुटीको निर्यात अर्भै बढाउन उत्पादनमा जोड दिनुपर्ने उनको तर्क छ ।रासस

महोत्तरी जिल्लाको सदरमुकाम जलेश्वरमा चिसोबाट बच्न बोरा ओढाइएका गोरुको सहयोगमा बयलगाडामा पराल बोकेर लैजाँदै किसान ।

तस्विर : सञ्जीतकुमार मण्डल, रासस

बजार नहुँदा बिक्री भएनन् नर्सरीका विरुवा

गोलबजार, ४ पुस
सिरहाको लहान नगरपालिका-१९ कटहाका सत्यनारायण महतो विगत १७ वर्षदेखि नर्सरी फार्ममा विरुवा उत्पादन गरिरहेका छन । एक विधा क्षेत्रफलमा नर्सरी सञ्चालन गर्दै आउनुभएका उहाँ अब यसलाई बढाएर १५ कठ्ठा पुऱ्याउने योजनामा छन । तर नर्सरीमा भएका विरुवा समयमै बिक्री नहुँदा भने उहाँ चिन्तामा छन । बिना कुनै तालिम लामो समयदेखि नर्सरीमै व्यस्त रहेको उनको परिवारले यतिवेला नयाँ प्रविधि भित्र्याएर उन्नतजातका विरुवा उत्पादन गरिरहेको छ तर बजारमा विरुवाको माग बढ्न नसक्दा आम्दानी संकुचित हुँदै गएको उनको भनाइ छ ।आम्दानी नराप्नो होइन, अहिले पनि वार्षिक २०

लाखको कारोबार गर्छौं, उनले भने , यद्यपि समयमै विरुवा बिक्री हुन सक्थो भने थप पाँच लाखको कारोवार गर्न सक्ने ठाउँ छ । नर्सरीमा उत्पादन भएका विरुवा समयमै बिक्री नहुँदा नर्सरीमै विरुवा सुक्ने गरेको सत्यनारायणका छोरा नरेशको भनाइ छ । नर्सरीमा तयार भएका विरुवा बजार अभावका कारण समयमै बिक्री हुननसक्दा विरुवा बिक्री हुन सकेका छैनन, उनले भने , विरुवाले समयमै बजार नपाउँदा लगानी घाटामा जाने गरेको छ । महतौले नर्सरी विस्तारका लागि सरकारसँग अनुदानका लागि आग्रह गरे पनि हालसम्म कुनै सरकारी अनुदान प्राप्त नभएको गुनासो गरे । अहिलेसम्म पाँच पटकसम्म अनुदानका लागि आग्रह गरिसकेको छु, उनले

भने , प्रत्येक पटक खाली हात लाग्छ, अहिले त अनुदान नमान्ने निर्णयमा पुगेको छु । महतोको नर्सरीमा विभिन्न २२ प्रजातिका ८० हजारभन्दा बढी आँपको विरुवा छन् । जसमा मुख्य प्रजातिमा मालदह, बम्बै, कलकत्तिया, दसहरी, अमरपालिलगायत आँपका विरुवा छन् । साथै लिचीमा साही, मफ्फपुर, सरलेश, चानीजका विरुवा छन् । महतोका अनुसार नर्सरीमा कटहर, जामुन, अनार, धुपी, नरिवल, अम्या, बैर, तेजपात, निम्बु, बेल, अमला, निम, सुपारी, अशोक, सफेद, महानी, टिक, गमहार, बाँस, रक्तचन्दन, सल्ला, पपिता, केला, मरिच, अङ्गुर तथा घर, अफिस, बगैँचाका लागि उपयुक्त फूल पनि उत्पादन हुँदै आएका छन् ।रासस

जाडो बढेसँगै इन्फ्लुएन्जाको जोखिम

काठमाडौँ, ४ पुस
जाडोयामसँगै इन्फ्लुएन्जा (फ्लु)सङ्क्रमण जोखिम बढेको छ । जाडोमा सक्रिय हुने इन्फ्लुएन्जा भाइरस बच्चादेखि युवा र वृद्धवृद्धामा इन्फ्लुएन्जाको सङ्क्रमण हुँने गर्दछ । दीर्घरोगी, गर्भवती, ज्येष्ठ नागरिक तथा रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएकालाई इन्फ्लुएन्जाको सङ्क्रमण बढी हुने गर्दछ । शुरुराज ट्रपिकल तथा सरुवा रोग अस्पतालका इन्फ्लुएन्जाका फोकलपर्सन डा मिलन ब्राजाचार्यले रोगप्रतिरोधात्मक क्षमता कम भएकालाई सङ्क्रमणको जोखिम बढी हुने गरेको बताउछन । दीर्घरोगी विरामीलाई इन्फ्लुएन्जाले फोक्सोमा असर गरेर निमोनिया जस्ता समस्या आउन सक्छन, उनले भने,यस्ता विरामीलाई सघन उपचार कक्ष (आईसयु)मा राखेर उपचार गर्नुपर्दछ ।नेपालमा इन्फ्लुएन्जा 'ए' पुष्टि भइसकेको छ । कात्तिकदेखि फागुनसम्म इन्फ्लुएन्जा भाइरसको

सङ्क्रमण हुने भएकोले सतर्कता अपनाउनुपर्ने उनी बताउछन । डा बजाचार्यले हप्तामा सात-आठ स्वाव सङ्कलन गरेर नमुना राष्ट्रिय जनस्वास्थ्य प्रयोगशालामा पठाउने गरेको बताए । इन्फ्लुएन्जा सङ्क्रमणका विरामीमा ज्वरो आउनु, खोकी लाग्नु र घाँटी दुख्नु, टाउको दुख्नु, नाक बन्द हुनु वा सिगान बग्नु, जिउ र मांसपेशी दुख्नु, थकान महसुस जस्ता लक्षण देखा पर्दछन् । इन्फ्लुएन्जा

भएका सबैलाई ज्वरो नआउन पनि सक्छ । यसबाट बच्न विरामी भएकमा व्यक्ति‍सँग भौतिक दूरी राख्ने, खोकदा वा हाँच्छिउ गर्दा आफ्नो मुख र नाक छोप्ने, सम्भव भएसम्म विरामी हुँदा घरमै बस्ने, शारीरिक रुपमा सक्रिय हुने र प्रशस्त्र तरल पदार्थ र पौष्टिक खाना खाने, बेलाबेलामा सावुनपानीले हात हुने र आफ्नो आँखा, नाक वा मुख नछुने गर्नुपर्दछ । रासस

◀ विविध ▶

कांग्रेस संसदीय दलको निर्वाचन पुस ६ गते

काठमाडौँ, ४ पुस

नेपाली कांग्रेस संसदीय दलको नेताको निर्वाचन यही पुस ६ गते हुने भएको छ । कांग्रेस संसदीय दल निर्वाचन समितिले संसदीय दलको नेताको निर्वाचन यही पुस ६ गते हुनेगरी सोमवार कार्यतालिका सार्वजनिक गरेको हो । निर्वाचन प्रयोजनार्थ गठित निर्वाचन समितिमा पार्टीका नेता भीष्मराज आइदम्बे

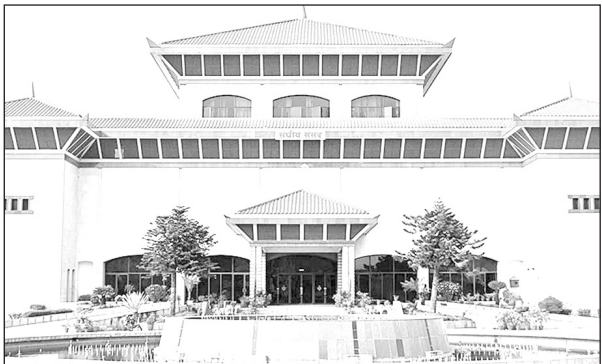
पुस ५ गते दिउँसो २ बजेदेखि ३ वजेसम्म र उम्मेदवारको अन्तिम नामावली प्रकाशन पुस ५ गते अपराह्न ५:४५ बजेसम्म हुनेछ । समितिले उम्मेदवारको दर्खास्त साथ दाखिल हुनुपर्ने शुल्क रु ५१ हजार तोकेको छ । मतदान पुस ६ गते बिहान ८ देखि १० बजेसम्म हुनेछ । मतदान गर्न आउँदा मतदाताले आफू निर्वाचित भएको प्रमाणपत्र साथमा लिई आउनुपर्ने

संयोजक, पुष्पा भुसाल र प्रकाश रसाइली स्नेही सदस्य हुनुहुन्छ । तालिका अनुसार मतदाता नामावली प्रकाशन पुस ४ गते दिउँसो २ बजे, उम्मेदवारका लागि दर्खास्त

समितिले जनाएको छ । कांग्रेस संसदीय दलको कार्यालय परिसर, सिंहदरबारमा मतदान हुने र लगत्तै मतगणना गरी परिणाम घोषणा गरिनेछ ।रासस

प्रतिनिधिसभा सदस्यको शपथ बिहीबार हुने

काठमाडौँ, ४ पुस
प्रतिनिधिसभामा नयाँ निर्वाचित सदस्यको शपथ यही पुस ७ गते बिहीबार हुने भएको छ । सङ्घीय संसद् सचिवालयका महासचिव डा भरतराज गौतमका अनुसार सङ्घीय संसद् भवन नयाँ बानेश्वरमा यही पुस ७ गते बिहीबार दिनको १ बजे प्रतिनिधिसभा सदस्यको शपथ ग्रहण हुनेछ ।

नेपालको संविधानको धारा ८८ बमोजिम सङ्घीय संसद् को प्रत्येक सदनका सदस्यले सदन वा त्यसको कुनै समितिको बैठकमा पहिलो पटक भाग लिनुअघि सङ्घीय कानुनबमोजिम शपथ लिनुपर्ने भन्ने व्यवस्था छ । सभामुख चयन हुनुअघि ज्येष्ठ सदस्यले प्रतिनिधिसभा सदस्यलाई शपथ खुवाउने व्यवस्था छ । ज्येष्ठ सदस्यलाई राष्ट्रपतिले शपथ ग्रहण गराएपछि अन्य

सदस्यलाई शपथ गराउनेछन् । शपथ ग्रहणका लागि निर्वाचन आयोगबाट प्राप्त प्रतिनिधिसभा सदस्य पदको प्रमाणपत्र, नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी एवं हालसालै खिचेको पासपोर्टसाइजको फोटो दुईप्रतिसहित उपस्थित हुन सङ्घीय संसद् सचिवालयले आग्रह गरेको छ ।

राष्ट्रिय पोशाक वा आआफ्नो सांस्कृतिक पहिचान भत्कल्ने पोशाकमा उपस्थित भईदिनसमेत सचिवालयले आग्रह गरेको छ । प्रतिनिधिसभाका कुनै सदस्यले आफ्नो मातृभाषामा शपथ लिन चाहेमा त्यस्तो सदस्यले शपथको व्योहोरा आफ्नो मातृभाषामा अनुवाद गरी सो अनुवादको प्रतिसहित सङ्घीय संसद् सचिवालयमा उपलब्ध गराउन आग्रह गरिएको छ ।रासस

टाटा मोटर्सको जनकपुरमा टेस्ट ड्राइभ

मधेशदृष्टि
जनकपुरधाम, पुस ४ ।
टाटा मोटर्सका विद्युतीय गाडीहरूको जनकपुरधाममा टेस्ट ड्राइभ गरिएको छ । सोमबार जनकपुरधामस्थित डिलर गिरिजा अटोमोबाइल्सको सहयोगमा टाटा मोटर्सको एक मात्र अधिकृत बिक्रेता सिप्रदी ट्रेडिङ प्राइभेट लिमिटेडले टेस्ट ड्राइभ कार्यक्रम गरेको हो । टाटाबाट उत्पादित विद्युतीय गाडीहरूको टेस्ट ड्राइभ गर्नका साथै यसका विशेष

षताहरूबारे सर्वसाधारण तथा ग्राहकहरूलाई अधिकृत बिक्रेताले जानकारी दिएको थियो । कार्यक्रममा सहभागी जनकपुर धामका उपमेयर किशोरी साहले विद्युतीय गाडीको प्रयोग बढाउनुपर्ने बताएका थिए । प्रदूषण न्यूनीकरणका लागि पनि विद्युतीय गाडी उपयुक्त र हने कुरामा उनले जोड दिएका थिए । प्रदर्शनीमा टाटाका विद्युतीय गाडीहरू टिगोर र ने क्सनबारे जानकारी दिइएको हो । त्यसक्रममा सिप्रदी कम्पनीका

सिनियर प्रोडक्ट म्यानेजर निर्मल खटारीले इधनबाट चल्ने गाडीहरूभन्दा ब्याट्रीबाट चल्ने विद्युतीय गाडीहरू धेरै किफायती हुने बताए । त्यस्तै, जनकपुरधामस्थित गिरि जा अटोमोबाइल्सका सञ्चालक गुड्डु जैनले पनि विद्युतीय गाडी हरेक हिसाबले उत्तम हुने बताएका थिए । विद्युतीय गाडीहरूप्रति विश्वस्त बनाउने उद्देश्यले यस किसिमको कार्यक्रमको गरिएको कम्पनीले जनाएको छ ।

एउटै नदीमा धेरै हाईड्रो.....

अनुमान गरिएको छ । जलावायु परिवर्तन सँगै , हिमताल विस्फोटन तथा पहिरो सिर्जित तालबाट हुने बाढीको संख्यामा समेत वृद्धि हुने आकलन गरिएको छ। एउटा नदीको पानी जल विद्युत उत्पादनलाई मात्र प्रयोग हुन्छ भन्ने हुँदैन। एउटै नदीमा धेरै विद्युत उत्पादन गृह बन्दा त्यस्तै जलस्रोतको विनियोजन लाई सर्वाधिक असर गर्छ। सिञ्चाईका कूलोहरू प्रभावित हुनु , पारिस्थीकिय प्रणाली उथलपुथल हुनु , खानेपानीको स्रोत प्रभावित हुनु, धार्मिक तथा सास्कृतिक चालचलनहरूमा प्रभाव पर्नु

वित्तीय संघीयतासापेक्ष

विकेन्द्रीकरणलगायतको शासकीय सुधार, र ६. पूर्वाधार विकासमा निजी क्षेत्रको संलग्नता प्रवर्द्धन । यसका लागि ‘गरिवी निवारण आर्थिक वृद्धि सहजीकरण’ का नाममा विश्व बैंक र मुद्रा कोषले भन्डै सात करोड डलर बराबरको ऋण प्रदान गरेका थिए । यस अतिरिक्त, कर्मचारी सञ्चय कोष, नागरिक लगानी कोष र बिमा कम्पनीहरूले गर्ने बैकिङ प्रकृतिको कारोबारलाई मौद्रिक नीतिको अनुगमनमा ल्याउन, पुँजी बजारको विकास र विस्तार गर्ने, आर्थिक प्रगाढता बढाउने र भन्सार प्रणालीलाई आधुनिकीकरणका कार्ययोजना पनि सुधारका योजनामा थिए । यो अवधिमा भएका सुधारलाई सबभन्दा व्यापक, प्रगाढ र प्रभावकारी मानिएको छ । राबोवैंक र नैबैलि निजीकरणमा नगए पनि तिनीहरूको आर्थिक स्वास्थ्य सबल बनाइएको छ । राष्ट्र बैंक ऐन र बैंक तथा वित्तीय संस्थासम्बन्धी छाता ऐन लागू भएका छन् । ऋण सूचना प्रणाली प्रभावकारी भएको छ । बैकिङ प्रणालीको निष्क्रिय कर्जा उल्लेख्य मात्रामा घटेको छ । तथापि यसका केही कार्ययोजना अझै अपूरा छन् भने केही कार्यक्रम विवादमा पनि परे ।

यसैबीच सन् २००४ मा नेपाल विश्व व्यापार संगठन (डब्लुटिओ) को सदस्य बन्यो । सन् २००६ को शान्ति सम्झौतापछि मूलकमा द्रुतगतिका राजनीतिक परिवर्तन भए । सन् २०१० को सुरुआतदेखि थोक बैकिङ लगायतका ७० प्रकारका सेवाका लागि विदेशी सेवा प्रदायकलाई नेपालले आफ्नो बजार खुला गरिदिएको छ । ग) तेस्रो चरण (सन् २०१० पछि)

अहिले जारी रहेको वितीय क्षेत्र विकास रणनीतिलाई तेस्रो चरणको आर्थिक सुधारको कार्यक्रम भनिएको छ । वितीय क्षेत्र विकास रणनीतिका लागि विश्व बैंकले दुई चरणमा आर्थिक सहायता दिएकाले कसैले यसलाई चौथो पुस्ताको सुधार पनि भनेका छन् यसका चार वटा अवयव छन् । १. वित्तीयक्षेत्रको विकासलाई अभिवृद्धि गर्ने (यहाँ ‘सुधार’शब्दावलीको सट्टा ‘विकास’ भनिएको छ । २. वित्तीय प्रणालीको पुनर्संरचना र सुदृढीकरण,३. विपद् व्यवस्थापन, बैकिङ एवं बिमाकोकेसुपरीवेक्षणका लागि कानुनी र नियामक संरचनालाई सबल बनाउने र ४. बैकिङ प्रणालीको सुशासन र पारदर्शिता अभिवृद्धि गर्ने । यसका लागि विश्व बैंकले १० करोड डलर बराबरको आर्थिक सहायता दिएको छ । राष्ट्र बैंकले कार्यान्वयन गरिरहेको छ ।

वित्तीय संघीयता र आर्थिक सुधार सन् २०१५ को सेप्टेम्बरमा नेपालले संघीय संविधान लागू गरेको हो । त्यसको दुई वर्षमा यो संविधानअन्तर्गत संघीय, प्रदेश र स्थानीय तीन वटै तहको चुनाव सम्पन्न भयो । यसपछि नै वित्तीय संघीयता पनि कार्यान्वयनमा गएको हो । वित्तीय संघीयता सञ्चालनका हकमा तीनै तहका सरकार र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग संस्थागत संरचना हुन् भने संविधानका अतिरिक्त सोही आयोगको ऐन, अन्तरसरकारी वित्तीय हस्तान्तरण ऐन र स्थानीय शासन सञ्चालन ऐन मूल कानुनी आधार हुन् । बाँडफाँटका प्रस्तुतः सात वटा सैद्धान्तिक अवयव छन्ः १.राजस्व, २. अनुदान, ३. खर्च, ४. ऋण, ५. रोयल्टी, ६. आर्थिक प्रभावकारिता, र ७. आर्थिक सुशासन । यतिखेर नेपालको संघीयताका उपराष्ट्रिय सरकारहरू (सब-न्यासनल गभर्मेन्ट्स) अनुदान र खर्च संघीयताको अभ्यासमा मात्र केन्द्रित छन् । उपराष्ट्रिय इकाइहरूको सीमांकन गर्दा तिनको आर्थिक सम्भाव्यताको पाटोलाई पटककै वास्ता नगरिएकाले प्रदेशहरूसमेत आफ्नै स्रोतको राजस्व अत्यन्तै कम परिचालन गर्न सक्ने अवस्थामा छन् । गण्डकी, कर्णाली र

२०७९ साल पुस ५ गते मंगलवार
Tuesday 20, Dec. 2022

यस हवाई दृश्यमा अर्जेन्टिनाका प्रशंसकहरू डिसेम्बर १८, २०२२ मा ब्यूनस आयर्सको ओबोल्स्कमा फ्रान्स विरुद्ध कतार २०२२ विश्वकप जितेको खुसी मनाउँदै (ईमिलियानो लासाल्भिया / एएफपी द्वारा फोटो)

विश्वकप फुटबलमा अहिलेसम्मकै सर्वाधिक गोल रेकर्ड एम्बाप्पेलाई गोल्डेन बुट, मेस्सीलाई गाल्डेन बल

दोहा, ४ पुस
कतारमा सम्पन्न विश्वकप फुटबलमा अहिलेसम्मकै सर्वाधिक गोलको रेकर्ड कायम भएको छ । यो वर्ष कतारमा सम्पन्न विश्वकपमा १७२ गोलको कीर्तिमान् बनेको छ । आइतवार राति भएको अर्जेन्टिना र फ्रान्सबीच भएको विश्वकप फाइनलमा दुवै टीमले बराबर तीन गोल गर्दै कूल छ गोल गरी खेललाई सनसनीपूर्ण र रोमाञ्चक बनाएका थिए । फाइनल खेलको अतिरिक्त ३० मिनेटमा पनि गोल अन्तर बराबर बनेपछि भएको 'पेनाल्टी सुट आउट'मा साविक विजेता फ्रान्सलाई ४-२ गोल अन्तरले पराजित गर्दै अर्जेन्टिना उपाधि चूम्न सफल भएको हो । कतार विश्वकप अहिलेसम्मकै सर्वाधिक गोल गर्ने प्रतियोगिता भएको छ ।सन् २०२२ को विश्वकपमा १७२ गोल भएको छ । सन् १९९८ र २०१४ को खेलहरूमा भएका समान १७१ गोलभन्दा यो एक गोल मात्र बढी हो ।स्पेनले कोस्टारिकालाई ७-० ले हराएको र इंग्ल्यान्डले इरानमाथि ६-२ को जित हात

पादां पनि समूह चरणमा ६ गोलरहित बराबरी खेल भएका थिए । सन् २०२६ को संस्करणमा लगभग निश्चित रूपमा गोलको नयाँ रेकर्ड हुनेछ, किनकि विश्वकप ४८ टोलीमा विस्तार हुनेछ । यसको अर्थ न्यूनतम ८० खेलहरूको साथ हुने प्रतियोगिताले धेरै गोल पाउने नै छ । फिफाले १२ टोलीको चार समूह वा

१६ टोलीको तीन समूहमा खेलाउने निर्णय गर्नेछ । कतार विश्वकपमा सर्वाधिक गोलकर्ताका रुपमा फ्रान्सका केलियन एम्बाप्पेले सुनौलो जुत्ता (गोल्डेन बुट) पाउनु भएको छ । उपाधि विजेता अर्जेन्टिनी टिमका सुपरस्टार लियोनल मेस्सी सर्वाोत्कृष्ट खेलाडीका रुपमा गोल्डेन बल पाएका छन् । दोहास्थित लुसेल

रंगशालामा सम्पन्न निकै नै रोमान्चक र नाटकीय खेलमा फ्रान्सलाई पेनाल्टी शुटआउटमा पराजित गरी लियोनल मेस्सी प्रेरित अर्जेन्टिनाले ३६ वर्षपछि विश्वकप उपाधि उचालेको हो । विश्वकपका सात खेलमा आठ गोल गरेका पेरिस सेन्ट जर्मेइन (पीएसजी)का २३ वर्षे सुपरस्टार एम्बाप्पेले पहिलोपल्ट गोल्डेन बुट जित्न

सफल हुनुभएको छ । मेस्सी विश्वकप कै उत्कृष्ट खेलाडी बनेको यो दोस्रोपल्ट हो । अर्जेन्टिनाले फाइनलमा हारेको सन् २०१४ को विश्वकपमा पनि मेस्सी सर्वाोत्कृष्ट खेलाडी बनेका थिए । अर्जेन्टिनाका गोलकिपर इमिलियानो मार्टिनेज कतारमा सम्पन्न फिफा विश्वकप २०२२ को उत्कृष्ट गोलकिपर चुनिएका छन् । फाइनलमा फ्रान्सलाई पेनाल्टी सुटआउटमा ४-२ ले पराजित गर्दा एक पेनाल्टी वचाएका मार्टिनेजले विश्वकपको 'गोल्डेन ग्लोभ्स' पाएका हुन् । अर्जेन्टिनाका मिडफिल्डर इन्जो फर्नान्डेजले कतारमा सम्पन्न फिफा विश्वकपमा उत्कृष्ट युवा खेलाडीको अवार्ड जित्न सफल भएका छन् । २१ वर्षे फर्नान्डेजले अर्जेन्टिनालाई विश्वकपको उपाधि जिताउन महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका थिए । यसपल्ट विश्वकपमा मेस्सीले फाइनलमा दुईसहित कूल ७ गोल गर्नुभयो भने तीन गोलका लागि सहयोग गरेका थिए । खेलमा मेस्सीको जादुले अर्जेन्टिनासँग खेलेका सबै टोलीलाई तर्साएको थियो । (रासस/सिन्ट्वा)

विश्वकप फुटबलमा नेपालबाट करोडौको सट्टाबाजी भएको खुलासा

काठमाडौँ, ४ पुस
विश्वकप फुटबललगायत विभिन्न खेलमा सट्टाबाजीमा नेपाली एजेन्ट सक्रिय रहेका छन् । एजेन्टमध्ये एक व्यक्तिले वर्षमा सट्टाबाजीमा करोडौं कारोबार गर्ने पाइएको छ । नेपाली एजेन्ट रहेका एक व्यक्तिको २५ मध्ये सात बैंक खाताको कारोबार परीक्षण गर्दा एक वर्षको अन्तरालमा सट्टाबाजीमा रु साँढे दुई करोड बराबरको कारोबार गरेको पाइएको काठमाडौँ उपत्यका अपराध अनुसन्धान कार्यालयका प्रहरी उपरीक्षक कृष्णप्रसाद कोइरालाले जानकारी दिए । खेलमा बढी रकम हारेका व्यक्तिको पहिचान गरी प्रलोभन देखाएर सट्टेबाजीको एजेन्ट बनाएको प्रहरीको भनाइ छ । सट्टेबाजीमा प्रयोग हुने ‘ वान एक्स बेट’ मार्फत यसरी सट्टाबाजीको रकम सङ्कलन

गर्ने कार्यमा चाँगुनारायण नगरपालिका- ९ ताथली बस्ने ३१ वर्षका सुनिल चौगुठी र सूर्यविनायक नगरपालिका-८ का २५ वर्षीय अजय भेल पक्राउ परेपछि तथ्य खुलेको हो । उनीहरूलाई मुलुकी अपराधसंहिताको दफा १२५ को उपदफा ४ बमोजिम सट्टाबाजी गर्न/गराउन नहुने कसुरअन्तर्गत कारवाही प्रक्रिया अघि बढाइएको छ । उनीहरूलाई वान एक्स बेटले खेलाडीमध्येबाट बढी रकम हारेका व्यक्तिको पहिचान गरी विभिन्न प्रलोभन देखाएर एजेन्ट बनाएको पाइएको छ । पक्राउ परेका व्यक्तिले सट्टाबाजी गराउन विगत एक वर्षदेखि एजेन्टको रुपमा काम गर्दै आएको खुलेको छ । सट्टेबाजीको रकम भने रेड्डी नामको एफ्लिक्सेन मोबाइलमा 'इन्स्टेल' गर्न लगाई कारोबार

गर्ने गरेको र त्यही रकम भुक्तानीको आधारमा कमिसन दिने गरेको पाइएको छ । अनुसन्धानका क्रममा पक्राउ परेका चौगुठीको २३ वटा बैंकको २५ वटा खाताको कारोबार विवरण माग गरिएकोमा हालसम्म सात बैंकमार्फत उनले एक वर्षको अवधिमा रु दुई करोड, ४५ लाख ७१ हजार आठ सय ९९ कारोबार गरेको खुल्न आएको र अन्य बैंकको विवरण प्राप्त हुने क्रममा रहेको कोइरालाले बताए । भेलको विभिन्न १९ बैंक खाताको कारोबार माग गरिएकोमा हालसम्म प्राप्त सात बैंकको खाताको विवरणमा करिब ६ महिनाको अवधिमा रु ६० लाख ३० हजार कारोबार भएको खुलेको छ । अनुसन्धानमा वान एक्स बेटमार्फत हुने कारोबार

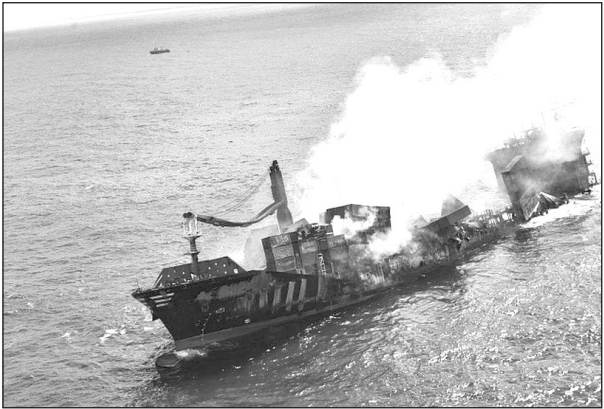
क्रिप्टोकरेन्सीको कारोबारसँग अन्तरसम्बन्धित रहेको पाइएको छ । सट्टाबाजी गर्ने समूह बढ्दो रहेको बताइएको छ । यसअघि मङ्सिर २८ मा पक्राउ परेका लमजुङका सुजन गौलीले उक्त सट्टेबाजीमा इसेवा, आइएमइ, खन्ती सेवाबाट मात्रै रु दुई करोड ३६ लाख कारोबार गरेको पाइएको छ । अनुसन्धानका क्रममा अन्य विभिन्न २६ डिजिटल वालेटमार्फत उनले भण्डै रु आठ करोड बराबरको कारोबार गरेको खुल्न आएकोमा प्रहरीले थप अनुसन्धान गरिरहेको छ । मङ्सिर २६ पक्राउ परेका ललितपुरका आदर्श ठाकुरले पनि यस्तै एपमार्फत रु दुई करोड बढीको कारोबार गरेको फेला परेको थियो । उनी पनि प्रहरीको अनुसन्धानमै छन् । मङ्सिर २५ गते पाल्पाका रुद्रप्रसाद पोखरेल र भारतका

पवनकुमार शर्मा काठमाडौँको नरदेवीबाट सट्टेबाजीकै कसूरमा पक्राउ परेका थिए । पछिल्ला घटनाक्रमले प्रविधिको दुरुपयोग तीव्र रुपमा बढिरहेको देखिएको र त्यहीमार्फत प्रलोभनमा परेर मानिस ठूलो रकम ठगीमा पर्ने गरेकाले त्यसबाट सतर्क रहनुपर्ने केन्द्रिय प्रहरी प्रवक्ता प्रहरी नायब महानिरीक्षक टेकप्रसाद राई बताउछन् ।रासस

थाइल्याण्डमा पानीजहाज डुब्दा ३१ नौसैनिक बेपत्ता

वैङ्क, ४ पुस
थाइल्याण्डको दक्षिणपूर्वी तटमा सोमवार डुङ्गा डुब्दा कम्तीमा ३१ जना नाविक बेपत्ता भएको नौसैनिकका प्रवक्ताले बताएका छन् । एचटीएमएस सुखोथाईले थाइल्याण्डको खाडीमा गस्ती गरिरहेको बेला दक्षिणी प्राचुआप खिरी खानको वाड सफान किनारबाट करिब २० नटिकल माइल टाढा जहाजको इलेक्ट्रोनिक प्रणालीमा क्षति पुगेपछि उद्धार अभियान सुरु गरिएको थियो । नौसेनाले सार्वजनिक गरेका तस्वीरहरूमा जहाजले कडा छाल पार गर्ने क्रममा नाटकीय रूपमा एक छेउबाट डुब्न ढल्किरहेको देखाइएको छ । नौसेनाका प्रवक्ता एड्मिरल पोम्क्रोड मोन्टाडपालिनले बेपत्ता सैनिकको खोजि भइरहेको बताए । उनले भने

, हामी अबै पनि हराइरहेका ३१ जनाको खोजी गरिरहेका छौं । जहाजको 'अपरेटिङ सिस्टम'ले काम गर्न छोडेपछि, जहाजले नियन्त्रण गुमाएको थियो, उनले सोमवार बिहान बताए । जहाजमा रहेका १०६ जनामध्ये ७५ जनालाई दुई वटा हेलिकप्टर, दुई वटा फ्रिगेट र एउटा पानी जहाजको

सहयोगमा उद्धार गरिएको छ । बिहान ७ वजेदेखि सुरु भएको खोजी तथा उद्धार कार्य जारी रहेको विज्ञप्तिमा जनाइएको छ । करिब ११ जना नौसैनिकको बाड सफान अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ भने अन्य ४० जनालाई सुरक्षित आश्रयस्थलमा राखिएको छ । (रासस/एएफपी)

आप्रवासीलाई सम्मान गर्न संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासचिवको आग्रह

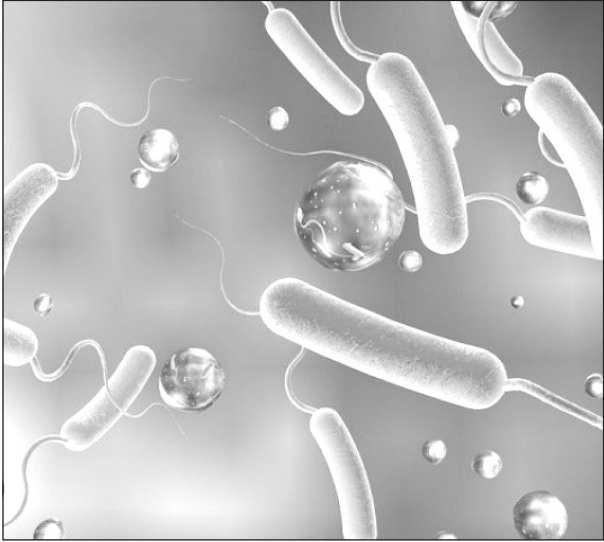
संयुक्त राष्ट्रसङ्घ ४ पुस
संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय महासचिव एन्टोनियो गुटेरेसले आप्रवासीहरूको संरक्षण र सम्मानका लागि आग्रह गर्नुभएको छ ।उहाँले विश्वमा आप्रवासीहरूको संरक्षण र सम्मानका लागि कुनै कार्यक्रमहरू नभएको देखिएकाले सो आग्रह गर्नुभएको बताएका हुन । विश्वमा अर्थतन्त्रको विकासका लागि आप्रवासीहरूको ठूलो योगदान रहेकाले यसको सम्मान गर्दै विश्वमा आप्रवासीहरूलाई विना कुनै भेदभाव सम्मान गर्नु पर्ने र उनीहरूको संरक्षणको खाँचो

रहेको महासचिव गुटेरेसले बताएका हुन । विश्व आप्रवासन दिवसका अवसरमा उनले जारी गरेको सन्देशमा सो कुरा बताएका हुन । उनले विश्वमा पछिल्ला वर्षहरूमा कुनै पनि देशको आन्तरिक द्वन्द्व तथा विविध कारणले आप्रवासीहरू देश छोडेर भागनुपर्ने अवस्था आएको र उनीहरू यस अर्को देशमा जाने क्रममा असुरक्षित यात्रा गर्न बाध्य भएकाले उनीहरूको सुरक्षाका लागि लाग्न पनि विश्वका देशहरूलाई आग्रह गरेका हुन । उनले मानवीय सहायताका क्षेत्रमा काम गर्न र उनीहरूका हक अधिकारका लागि पनि सचेत रहन विश्वमा आप्रवासीहरू रहेका देशका सरकारहरूसँग आग्रह पनि गरेका हुन । (रासस/सिन्ट्वा)

पक्ष लाग्नुपर्ने पनि बताए । विश्वमा पछिल्ला वर्षहरूमा कुनै पनि देशको आन्तरिक द्वन्द्व तथा विविध कारणले आप्रवासीहरू देश छोडेर भागनुपर्ने अवस्था आएको र उनीहरू यस अर्को देशमा जाने क्रममा असुरक्षित यात्रा गर्न बाध्य भएकाले उनीहरूको सुरक्षाका लागि लाग्न पनि विश्वका देशहरूलाई आग्रह गरेका हुन । उनले मानवीय सहायताका क्षेत्रमा काम गर्न र उनीहरूका हक अधिकारका लागि पनि सचेत रहन विश्वमा आप्रवासीहरू रहेका देशका सरकारहरूसँग आग्रह पनि गरेका हुन । (रासस/सिन्ट्वा)

नाइजेरियामा हैजाको प्रकोप, कम्तीमा २0 जनाको मृत्यु

अबुजा, ४ पुस
नाइजेरियामा पछिल्ला केही महिनायता हैजाको प्रकोप बढेको स्थानीय सञ्चारमाध्यमले जनाएका छन् । हैजाको प्रकोपमा परी यहाँका कम्तीमा पनि २० जनाको ज्यान गएको बताइएको छ ।नाइजेरियाको दक्षिणी क्रस रिभर राज्यमा बढी मात्रामा हैजाको प्रकोप बढेको देखिएको र ज्यान जानेमा सोही राज्यका नागरिक बढी रहेका अधिकारीले बताएका छन् । यहाँको स्थानीय अवि क्षेत्रमा हैजाको प्रकोप बढी फैलिएकोले के कारणले यहाँ प्रकोप फैलियो भन्ने विषयमा सरकारले अनुसन्धान थालेको बताइएको छ । यहाँका १० ओटा गाउँमा हैजा फैलिएको पाइएको छ । यहाँका ती गाउँमा मात्र सयौं मानिस विरामी भइ अस्पताल भर्ना भएका छन् ।उनीहरूलाई

हैजाको प्रकोपको आशङ्कापछि विशेषज्ञ चिकित्सकद्वारा उपचार सेवा गरिरहेका यहाँका स्वास्थ्य अधिकारीले जानकारी दिएका छन् ।सरकारले ती क्षेत्रमा सफा पानीको प्रबन्ध र सरसफाईका कामलाई अघि बढाएको जनाएको छ । साथै गाउँलेहरूलाई

सरसफाईसम्बन्धी सचेतना कार्यक्रम पनि सञ्चालन गरिएको बताइएको छ । नाइजेरियामा घना बस्तीहरूमा खानेपानी, सरसफाई तथा अन्य आवश्यक स्वास्थ्य पूर्वाधारको अभावमा हैजाको प्रकोप बारम्बार फैलिने गरेको छ । (रासस/सिन्ट्वा)

